3. Οι εξουσίες που αναγνωρίζει στην Επιτροπή η Συνθήκη ΕΚΑΧ περιορίζονται στις ειδικές διατάξεις του τρίτου τίτλου της Συνθήκης αυτής. Οι εξουσίες αυτές εκτρέπονται από το νομικό σκοπό τους, όταν η Επιτροπή τις χρησιμοποιεί αποκλειστικά, ή τουλάχιστον προεχόντως, για να παρακάμψει μια ειδική διαδικασία που προβλέπει η Συνθήκη για ορισμένες καταστάσεις τις οποίες πρέπει να αντιμετωπίσει η Επιτροπή.

4. Επειδή το σύστημα των ποσοστώσεων που θεσπίστηκε με τις βασικές αποφάσεις 2794/80, 1831/81 και 1696/82 βασίζεται στην εφαρμογή, για κάθε μία από τις κατηγορίες των προϊόντων που υπάγονται σ' αυτό, ενιαίων ποσοστών μείωσης για όλες τις επιχειρήσεις — εκτός αν η ατομική κατάσταση συγκεκριμένης επιχείρησης δικαιολογούσε την εξαίρεση — η Επιτροπή μπορεί να προβεί σε γενική αύξηση των ποσοστώσεων ολόκληρης κατηγορίας επιχειρήσεων, που χαρακτηρίζονται από τη δομή τους, μόνο σύμφωνα με τη διαδικασία του άρθρου 58 της Συνθήκης, δηλαδή κατόπιν διαβουλεύσεως με τη Συμβουλευτική Επιτροπή και σύμφωνης γνώμης του Συμβουλίου.

Στις συνεκδικαζόμενες υποθέσεις 140, 146, 221 και 226/82,

140 και 221/82, WALZSTAHL-VEREINIGUNG, Düsseldorf, εκπροσωπούμενη από τον πρόεδρο του διοικητικού της συμβουλίου, G. Remy, και επικουρούμενη από τους Deringer, Tessin, Herrmann και Sedemund, δικηγόρους Κολωνίας, με αντίκλητο στο Λουξεμβούργο το δικηγόρο J. Loesch, 2, rue Goethe,

και

146 και 226/82, THYSSEN AKTIENGESELLSCHAFT, Duisburg, εκπροσωπούμενη από το διοικητικό της συμβούλιο, συγκείμενο από τους Spethmann, Bartels, Dehmer, Doese, Helmut Ewers, Glatzel, Hiltrop, Kriwet, Heinz-Gerd Stein και Zimmermann, και επικουρούμενη από τους Deringer, Tessin, Herrmann και Sedemund, δικηγόρους Κολωνίας, με αντίκλητο στο Λουξεμβούργο το δικηγόρο J. Loesch, 2, rue Goethe,

προσφεύγουσες,

κατά

ΕΠΙΤΡΟΠΗΣ ΤΩΝ ΕΥΡΩΠΑΪΚΩΝ ΚΟΙΝΟΤΗΤΩΝ, εκπροσωπούμενης από το νομικό της σύμβουλο, H. Matthies και τον R. Wägenbaur, επικουρούμενους από τον E. Grabitz, καθηγητή στο Ελεύθερο Πανεπιστήμιο του Βερολίνου, με αντίκλητο στο Λουξεμβούργο τον O. Montalto, μέλος της νομικής υπηρεσίας της Επιτροπής, κτίριο Jean Monnet, Kirchberg,

καθής,

που έχει ως αντικείμενο την ακύρωση

— των γενικών αποφάσεων της Επιτροπής 533/82 της 3ης Μαρτίου 1982 (ΕΕ L 65, σ. 6) και 1698/82 της 30ής Ιουνίου 1982 (ΕΕ L 191, σ. 43), καθώς και

— των ανακοινώσεων της Επιτροπής προς την προσφεύγουσα Thyssen Aktiengesellschaft, των σχετικών με την παραγωγή αναφοράς και τις ποσοστώσεις παραγωγής για το δεύτερο και τρίτο τρίμηνο του 1982, κατά το μέρος που αφορούν τα ποσοστά μείωσης για τις ράβδους οπλισμού σκυροδέματος κυκλικής διατομής,

ΤΟ ΔΙΚΑΣΤΗΡΙΟ

συγκείμενο από τους J. Mertens de Wilmars, πρόεδρο, T. Koopmans, K. Bahlmann και Y. Galmot, προέδρους τμήματος, P. Pescatore, Mackenzie Stuart, A. O'Keeffe, G. Bosco, O. Due, U. Everling και K. Κακούρη, δικαστές,

γενικός εισαγγελέας: P. VerLoren van Themaat
γραμματέας: H. A. Rühl, κύριος υπάλληλος διοικήσεως

εκδίδει την ακόλουθη

ΑΠΟΦΑΣΗ

ΠΕΡΙΛΗΨΗ

Περιστατικά

I — Ισχύουσες διατάξεις 955
1. Η γενική απόφαση 2794/80/ΕΚΑΧ 955
2. Η γενική απόφαση 1831/81/ΕΚΑΧ 955
3. Η γενική απόφαση 533/82/ΕΚΑΧ 956
4. Η γενική απόφαση 1696/82/ΕΚΑΧ 957
5. Η γενική απόφαση 1698/82/ΕΚΑΧ 958
6. Η γενική απόφαση 2571/82/ΕΚΑΧ 959
7. Τα ποσοστά μειώσεως 959

II — Πραγματικά περιστατικά και διαδικασία 960

III — Αιτήματα των διαδίκων 960

IV — Λόγοι και επιχειρήματα των διαδίκων 961

A. Εισαγωγή 961

1. Οι προσφεύγουσες 961
2. Η Επιτροπή 962

B. Επί του παραδεκτού των προσφυγών 963

1. Η Επιτροπή 963
2. Η Walzstahl-Vereinigung 964
3. Thyssen AG 964

Γ. Επί της ουσίας 964

α) Ως προς τη φύση της επέμβασης στον ανταγωνισμό 964
1. Οι προσφεύγουσες 964
2. Η Επιτροπή 965

β) Ως προς τη βάση της εξουσιοδότησης 965
1. Οι προσφεύγουσες 965
2. Η Επιτροπή 968

γ) Ως προς την αιτίαση ότι δεν ελήφθησαν υπόψη βασικοί στόχοι της Συνθήκης 970
1. Οι προσφεύγουσες 970
2. Η Επιτροπή 970

δ) Επί του λόγου περί παραβιάσεων της αρχής της απαγόρευσης των διακρίσεων 971
1. Οι προσφεύγουσες 971
2. Thyssen AG 971
3. Η Επιτροπή 972

ε) Επί του λόγου ότι η Επιτροπή για την επίτευξη του σκοπού της χρησιμοποίησε παράνομα μέσα 973
1. Οι προσφεύγουσες 973
2. Η Επιτροπή 973

V — Ερώτημα που τέθηκε στην Επιτροπή 974

VI — Προφορική διαδικασία 976

Σκεπτικό

Σκεπτικό 976

Επί του παραδεκτού 982

Επί της ουσίας 984

Επί των δικαστικών εξόδων 986

Περιστατικά

Τα πραγματικά περιστατικά της υποθέσεως, η εξέλιξη της διαδικασίας καθώς και τα αιτήματα και οι ισχυρισμοί των διαδίκων συνοψίζονται ως εξής:

I — Ισχύουσες διατάξεις

1. Ενόψει της έκδηλης κρίσης στην αγορά σιδήρου και χάλυβα κατά την έννοια του άρθρου 58 της Συνθήκης ΕΚΑΧ, η Επιτροπή εισήγαγε για πρώτη φορά με τη γενική απόφαση 2794/80 της 31ης Οκτωβρίου 1980 (ABl. L 291, σ. 1) σύστημα ποσοστώσεων παραγωγής χάλυβα για τις επιχειρήσεις της βιομηχανίας σιδήρου και χάλυβα της Κοινότητας. Η απόφαση άρχισε να ισχύει την 31η Οκτωβρίου 1980 και παρέμεινε ισχύουσα μέχρι την 30ή Ιουνίου 1981.

Τα άρθρα 2 έως 4 της απόφασης αυτής προέβλεπαν ότι η Επιτροπή καθορίζει, για κάθε ενδιαφερόμενη επιχείρηση, τριμηνιαίες ποσοστώσεις παραγωγής για τον ακατέργαστο χάλυβα και για κάθε μία από τις τέσσερις κατηγορίες στις οποίες υποδιαιρούνταν τα προϊόντα ελάσεως· ο υπολογισμός των ποσοστώσεων βασιζόταν στις τριμηνιαίες παραγωγές αναφοράς κάθε επιχείρησης. Οι ελαφρείς μορφοχάλυβες (χονδρόσυρμα και εμπορικοί χάλυβες) αποτελούσαν την κατηγορία IV και υπάγονταν στο σύστημα ποσοστώσεων.

Το σύστημα βασίζεται στην αρχή της εφαρμογής, για όλες τις επιχειρήσεις, ενιαίων ποσοστών μείωσης επί της πραγματικής παραγωγής κατά τη διάρκεια της περιόδου αναφοράς.

Λόγω όμως της ανελαστικότητας του συστήματος αυτού προβλέπονται ορισμένες εξαιρέσεις.

Έτσι, σύμφωνα με το άρθρο 4, παράγραφοι 3 έως 5, της απόφασης 2794/80, η Επιτροπή μπορεί να αυξήσει την παραγωγή αναφοράς για τις επιχειρήσεις που βρίσκονται σε μειονεκτική θέση, εφόσον έλαβαν μέτρα σύμφωνα με την πολιτική της Κοινότητας περί χάλυβα, όπως είναι η συμμετοχή στα προγράμματα παράδοσης που οργανώνει η Επιτροπή και ο εκσυγχρονισμός ή η αναδιάρθρωση μέσω επενδύσεων, για τις οποίες η Επιτροπή δεν είχε δώσει αρνητική γνώμη.

Εξάλλου, το άρθρο 14 της ίδιας απόφασης ορίζει ότι αν οι περιορισμοί της παραγωγής ή της παράδοσης, που επιβάλλονται με την απόφαση και τις εκτελεστικές της διατάξεις, συνεπάγονται για μια επιχείρηση «εξαιρετικές δυσκολίες», η Επιτροπή μπορεί να προσαρμόσει τις διατάξεις στις ιδιάζουσες συνθήκες.

2. Τη ρύθμιση αυτή αντικατέστησε η Επιτροπή με τη γενική απόφαση 1831/81 (ΕΕ L 180, σ. 1) που εκδόθηκε στις 24 Ιουνίου 1981, με την οποία παρέτεινε τη ισχύ του συστήματος ποσοστώσεων, με ορισμένες τροποποιήσεις, για την περίοδο από 1ης Ιουλίου 1981 μέχρι 30 Ιουνίου 1982.

Με την απόφαση αυτή, οι ελαφροί μορφοχάλυβες διαιρούνται σε τρεις κατηγορίες:

— κατηγορία IV: χονδρόσυρμα

— κατηγορία V: ράβδοι οπλισμού σκυροδέματος κυκλικής διατομής

— κατηγορία VI: εμπορικοί χάλυβες.

Στην αρχή της εν λόγω περιόδου, η Επιτροπή εξήρεσε τις κατηγορίες IV μέχρι VI από το σύστημα ποσοστώσεων· με τη γενική όμως απόφαση 1832/81 της 3ης Ιουλίου 1981 (ΕΕ L 184, σ. 1), που τέθηκε σε ισχύ στις 4 Ιουλίου 1981, υπήχθησαν στο νέο σύστημα οι ράβδοι οπλισμού σκυροδέματος κυκλικής διατομής (κατηγορία V) και οι εμπορικοί χάλυβες (κατηγορία VI).

Όπως προβλέπεται στην προαναφερόμενη γενική απόφαση 2794/80, η γενική από-

φαση 1831/81 μετρίασε, προβλέποντας διάφορες εξαιρέσεις, την ανελαστικότητα του συστήματος των ενιαίων ποσοστών μείωσης.

Έτσι, το άρθρο 13 της γενικής απόφασης 1831/81, όπως τροποποιήθηκε με την προαναφερόμενη γενική απόφαση 1832/81, προβλέπει πλασματική αύξηση της παραγωγής αναφοράς για ορισμένες επιχειρήσεις οι οποίες, έχοντας προβεί σε αναδιάρθρωση μέσω επενδύσεων, είχαν θέσει σε λειτουργία νέες εγκαταστάσεις.

Σύμφωνα με το άρθρο 14 της γενικής απόφασης 1831/81, όπως τροποποιήθηκε με τη γενική απόφαση 1832/81, μετά από αίτηση των ενδιαφερόμενων επιχειρήσεων, γίνεται εύλογη προσαρμογή των παραγωγών αναφοράς των εν λόγω επιχειρήσεων, αν το σύστημα ποσοστώσεων τους δημιουργεί εξαιρετικές δυσκολίες λόγω του μεγέθους των καθορισθέντων ποσοστών μειώσεως, όταν συγκεντρώνονται οι εξής προϋποθέσεις:

«— η ολική παραγωγή αναφοράς των κατηγοριών Ια έως Ιδ [ορισμένες φαρδιές ταινίες θερμής ελάσεως και ορισμένα φύλλα ελασματοποιηθέντα εν θερμώ σε ειδικά ελασματουργεία] είναι κατώτερη από 1 000 000 τόνους κατ' έτος και αποτελείται τουλάχιστον κατά 75 % από προϊόντα για τα οποία το ποσοστό μειώσεως της παραγωγής υπερβαίνει το 20 %, ή

— η ολική παραγωγή αναφοράς των κατηγοριών V και VI είναι κατώτερη από 60 000 τόνους κατ' έτος και το ποσοστό μειώσεως υπερβαίνει το 20 %.»

Εξάλλου, το άρθρο 16, παράγραφος 1, της γενικής απόφασης 1831/81 ορίζει:

«Αν προκληθούν ριζικές αλλαγές στην αγορά σιδήρου και χάλυβος ή η εφαρμογή της παρούσας αποφάσεως προσκρούει σε απρόβλεπτες δυσκολίες, η Επιτροπή, με απόφαση γενικής φύσεως, επιφέρει τις αναγκαίες τροποποιήσεις.»

3. Με τη γενική απόφαση 533/82 της 3ης Μαρτίου 1982 περί τρίτης τροποποιήσεως της αποφάσεως 1831/81/ΕΚΑΧ, περί εισαγωγής συστήματος επιτηρήσεως και νέου συστήματος ποσοστώσεων της παραγωγής ορισμένων προϊόντων για τις επιχειρήσεις της βιομηχανίας σιδήρου και χάλυβος (ΕΕ L 65, σ. 6), η Επιτροπή προέβλεψε μια ακόμη εξαίρεση σε σχέση με τα ενιαία ποσοστά μείωσης, που είχε καθορίσει για το δεύτερο τρίμηνο του 1982 με τη γενική της απόφαση 532/82 της 3ης Μαρτίου 1982 (ΕΕ L 65, σ. 5). Η σχετική διάταξη έχει ως εξής:

«Για τους παραγωγούς των οποίων η ολική παραγωγή προϊόντων ... [στα οποία εφαρμόζονται ποσοστώσεις παραγωγής και]... δεν υπερέβη τις 700 000 τόνους το 1981 και των οποίων η παραγωγή των κατηγοριών IV, V και VI αποτελεί τουλάχιστον το 90 % του συνόλου της παραγωγής τους, τα ποσοστά μειώσεως της κατηγορίας V για τον καθορισμό των ποσοστώσεων παραγωγής και του τμήματος των ποσοστώσεων παραγωγής που μπορούν να παραδοθούν στην κοινή αγορά, που καθορίζονται στην ... απόφαση ... 532/82/ΕΚΑΧ για το δεύτερο τρίμηνο του 1982, ελαττώνονται κατά πέντε ποσοστιαίες μονάδες αν η παραγωγή της κατηγορίας V αντιπροσωπεύει τουλάχιστον το 30 % της παραγωγής των κατηγοριών IV, V και VI του 1981.»

Στο προοίμιο της απόφασης 533/82, η ρύθμιση αιτιολογείται ως εξής:

«...

2. Ότι όσον αφορά τις ράβδους οπλισμού σκυροδέματος, που αποτελούν προϊόντα της κατηγορίας V του νέου συστήματος ποσοστώσεων, η μείωση της ζητήσεως που συνεχίστηκε και εντάθηκε κατά τα

δύο τελευταία τρίμηνα, λόγω της επιδεινώσεως της συγκυριακής κρίσεως στον οικοδομικό τομέα και λόγω του όγκου των αποθεμάτων, κατέστησαν απαραίτητο τον καθορισμό πολύ υψηλών ποσοστών μειώσεως. Η μείωση αυτή της ζητήσεως εκφράζεται σε μείωση των τιμών στην αγορά κατά τις τελευταίες εβδομάδες, οι οποίες σε ορισμένες περιοχές της Κοινότητος έπεσαν σαφώς κάτω του επιπέδου που αντιστοιχεί στους προσανατολισμούς της Επιτροπής· αν και με λιγότερη σφοδρότητα, η μείωση αυτή της ζητήσεως πλήττει επίσης τα προϊόντα των κατηγοριών IV (χονδρόσυρμα) και VI (εμπορικά ελάσματα — lamines marchands), τα οποία διατίθενται στους ίδιους τομείς, και συχνά παράγονται από τις ίδιες επιχειρήσεις.

3. Ότι πράγματι υπάρχει στην Κοινότητα σειρά μικρών και μεσαίων επιχειρήσεων των οποίων η παραγωγή εξαρτάται σχεδόν ολικά από την παραγωγή των κατηγοριών IV, V και VI και κατά σημαντικό τμήμα από την παραγωγή ράβδων οπλισμού σκυροδέματος· οι επιχειρήσεις αυτές διαφοροποιούνται σαφώς αφενός μεν από τις επιχειρήσεις που παράγουν επιπλέον πολλές άλλες κατηγορίες προϊόντων και οι οποίες, κατά συνέπεια, μπορούν να επωφεληθούν από την καλύτερη κατάσταση της αγοράς για τα υπόλοιπα προϊόντα τους και αφετέρου από τις επιχειρήσεις που παράγουν μόνο άλλες κατηγορίες προϊόντων.

4. Ότι με την απόφασή της 1831/81/ΕΚΑΧ, η Επιτροπή αναγνώρισε ότι το σύστημα ποσοστώσεων ήταν δυνατόν να προκαλέσει εξαιρετικές δυσκολίες σε ορισμένες επιχειρήσεις, «τόσο λόγω του μεγέθους των εγκαταστάσεών τους όσο και λόγω της εξαρτήσεώς τους από έναν περιορισμένο αριθμό προϊόντων» και εισήγαγε το άρθρο 14 στην απόφαση αυτή ώστε να μπορέσει να προσαρμόσει τις παραγωγές αναφοράς των επιχειρήσεων αυτών, εάν το ποσοστό της μειώσεως υπερβαίνει ένα ορισμένο όριο.

Δεδομένου ότι το ποσοστό μειώσεως ήταν πολύ υψηλό στις ράβδους οπλισμού σκυροδέματος για το δεύτερο τρίμηνο του 1982, είναι σαφές ότι το καθεστώς των ποσοστώσεων θα προκαλέσει εξαιρετικές δυσκολίες στις επιχειρήσεις που αναφέρονται στο ανωτέρω εδάφιο 3. Είναι κατά συνέπεια απαραίτητο να προβλεφθούν τώρα ποσοστώσεις λιγότερο δυσμενείς για τις επιχειρήσεις αυτές.

5. Ότι δεδομένου του μεγάλου αριθμού των επιχειρήσεων που αναφέρονται στο εδάφιο 3 είναι σκόπιμο να προβλεφθεί ότι για τους παραγωγούς αυτούς θα ληφθεί γενική απόφαση περί ελαττώσεως των ποσοστών μειώσεως για τον καθορισμό των ποσοστώσεων.

6. Ότι η επιδείνωση της συγκυριακής κρίσεως στον οικοδομικό τομέα και η ένταση της μειώσεως της ζητήσεως και των τιμών για το σίδηρο οπλισμού σκυροδέματος συνιστούν ουσιώδη αλλαγή στην αγορά του σιδήρου και χάλυβος κατά την έννοια του άρθρου 16, παράγραφος 1, της αποφάσεως αριθ. 1831/81/ΕΚΑΧ.»

4. Όταν έληξε η περίοδος κατά την οποία ίσχυε το σύστημα ποσοστώσεων που είχε εισαχθεί με την απόφαση 1831/81, η Επιτροπή εξέδωσε τη γενική απόφαση 1696/82 της 30ής Ιουνίου 1982 (ΕΕ L 191, σ. 1), με την οποία παρατάθηκε η ισχύς του συστήματος αυτού, με μερικές προσαρμογές και προσθήκες, για τρίτη περίοδο από 1ης Ιουλίου 1982 μέχρι 30 Ιουνίου 1983.

Με την απόφαση αυτή, οι τρεις κατηγορίες των ελαφρών μορφοχαλύβων, δηλαδή οι κατηγορίες IV μέχρι VI, υπήχθησαν στο σύστημα ποσοστώσεων.

Με την απόφαση 1696/82 διατηρήθηκε το σύστημα των εξαιρέσεων σχετικά με τα ενιαία ποσοστά μείωσης.

Έτσι, το άρθρο 15 προβλέπει προσαρμογή των παραγωγών αναφοράς για επιχειρήσεις που έχουν προβεί σε αναδιάρθρωση.

Σύμφωνα με το άρθρο 14 μετά από αίτηση της ενδιαφερόμενης επιχείρησης, γίνεται κατάλληλη προσαρμογή των παραγωγών αναφοράς και/ή ποσοτήτων αναφοράς, αν το σύστημα των ποσοστώσεων δημιουργεί εξαιρετικές δυσκολίες στην εν λόγω επιχείρηση λόγω του μεγέθους των καθορισμένων ποσοστών μειώσεως. Για την προσαρμογή αυτή πρέπει να πληρούνται οι εξής προϋποθέσεις:

«— η συνολική παραγωγή αναφοράς των κατηγοριών Ια έως Ιδ είναι μικρότερη από 1 000 000 τόνους κατ' έτος και αποτελείται κατά 75 % τουλάχιστον από προϊόντα των οποίων τα ποσοστά μειώσεως μιας ή περισσοτέρων των κατηγοριών αυτών υπερβαίνουν το 20 %, ή

— η συνολική παραγωγή αναφοράς των κατηγοριών IV, V και VI είναι μικρότερη από 100 000 τόνους κατ' έτος και το ποσοστό μειώσεως μιας ή περισσοτέρων των κατηγοριών αυτών υπερβαίνει το 20 %.»

Τέλος, το άρθρο 18, παράγραφος 1, περιέχει παρέκκλιση που έχει την ίδια διατύπωση με το άρθρο 16, παράγραφος 1, της απόφασης 1831/81.

5. Με τη γενική απόφαση 1698/82 της 30ής Ιουνίου 1982, σχετικά με την προσαρμογή των ποσοστών μείωσης της κατηγορίας V για ορισμένες επιχειρήσεις, όσον αφορά το τρίτο τρίμηνο του 1982 (ΕΕ L 191, σ. 43), η Επιτροπή προέβλεψε μια ακόμη εξαίρεση όσον αφορά τα ενιαία ποσοστά μείωσης, που είχαν καθοριστεί για το τρίμηνο αυτό με τη γενική απόφαση 1697/82 της 30ής Ιουνίου 1982 (ΕΕ L 191, σ. 42). Η παρέκκλιση που περιέχεται στην απόφαση 1698/82 είναι ταυτόσημη με τη ρύθμιση της απόφασης 533/82. Προστέθηκε όμως ότι μια επιχείρηση, που είχε επωφεληθεί το τρίμηνο αυτό από μια προσαρμογή δυνάμει του άρθρου 14 της απόφασης 1696/82, δεν τυγχάνει της μειώσεως που προβλέπεται στο άρθρο 1, παράγραφος 1, της απόφασης 1698/82.

Στο προοίμιο της απόφασης 1698/82, η Επιτροπή εκφράζει τις ίδιες σκέψεις, όπως και στις προαναφερθείσες αιτιολογικές σκέψεις της απόφασης 533/82. Μετά από τη διαπίστωση ότι η κατάσταση στον τομέα των ράβδων οπλισμού σκυροδέματος κυκλικής διατομής είχε επιδεινωθεί, αναφέρει:

«. . .

2. Η οικονομική κάμψη εξακολουθεί και η εξασθένηση που εντάθηκε από τη ζήτηση οδήγησε σε μια ακόμη μείωση των τιμών και στη διατήρηση υψηλών αποθεμάτων από τους εμπόρους και τους καταναλωτές χάλυβα.

Η κατάσταση αυτή κατέστησε αναγκαία την επιβολή, για το τρίτο τρίμηνο 1982, ποσοστών μειώσεως ακόμη υψηλοτέρων από ό,τι για το δεύτερο τρίμηνο του 1982.

3. Ήδη για το δεύτερο τρίμηνο του 1982, η Επιτροπή διαπίστωσε ότι η εφαρμογή υψηλών ποσοστών μειώσεως θα μπορούσε να προκαλέσει έκτακτες δυσχέρειες σε ορισμένες μικρές και μεσαίες επιχειρήσεις, των οποίων η παραγωγή εξαρτάται σχεδόν ολοκληρωτικά από προϊόντα των κατηγοριών IV, V και VI και σε σημαντικό βαθμό από την παραγωγή ράβδων οπλισμού [σκυροδέματος]. Για το λόγο αυτόν, με την απόφαση 533/82/ΕΚΑΧ της 3ης Μαρτίου 1982, η Επιτροπή προέβλεψε την ελάττωση των ποσοστών μειώσεως κατά πέντε εκατοστιαίες μονάδες για τις επιχειρήσεις αυτές, δεδομένου ότι οι ενδιαφερόμενες επιχειρήσεις δεν πληρούν στο σύνολό τους τα απαραίτητα κριτήρια για να επωφεληθούν από το άρθρο 14 της αποφάσεως 1831/81/ΕΚΑΧ, όπως τροποποιήθηκε με την απόφαση 1832/81/ΕΚΑΧ.

4. Η παρούσα κατάσταση, όπως περιγράφεται ανωτέρω, καθιστά αναγκαία νέα προσαρμογή [των ποσοστών] μειώσεων

για τις ενδιαφερόμενες επιχειρήσεις, όσον αφορά το τρίτο τρίμηνο του 1982, ακόμη και αν ληφθεί υπόψη μια πρόσθετη εποχιακή κάμψη των δραστηριοτήτων κατά τη διάρκεια του τριμήνου αυτού. Μολονότι οι επιχειρήσεις αυτές, σύμφωνα με την αρχή της κοινοτικής αλληλεγγύης, πρέπει να συμβάλουν στη μείωση της παραγωγής, η απαίτηση αυτή είναι σκόπιμο να περιοριστεί στο βαθμό που είναι αναγκαίος ώστε να μην αντιμετωπίσουν παρατεινόμενες δυσχέρειες.

...

5. Η επιδείνωση της καταστάσεως στην αγορά των ράβδων οπλισμού και η επακόλουθη ανάγκη καθορισμού εξαιρετικά υψηλών ποσοστών, για το εν λόγω προϊόν, αποτελούν μια ουσιαστική αλλαγή στην αγορά αυτή και προκαλούν δυσχέρειες στην εφαρμογή του καθεστώτος [συστήματος] ποσοστώσεων οι οποίες μόνο εν μέρει προβλέπονται στο άρθρο 14 της αποφάσεως 1696/82/ΕΚΑΧ. Κατά συνέπεια, δυνάμει του άρθρου 18, παράγραφος 1, της αποφάσεως αυτής, είναι αναγκαίο να γίνει προσαρμογή της αποφάσεως για το τρίτο τρίμηνο 1982.»

6. Ενώ τα ποσοστά μείωσης όσον αφορά τις ράβδους οπλισμού σκυροδέματος κυκλικής διατομής για το τέταρτο τρίμηνο του 1982 είχαν μείνει αμετάβλητα, η Επιτροπή δεν παρέτεινε την ισχύ της εξαιρετικής ρύθμισης που θέσπισε με τις αποφάσεις 533 και 1698/82. Με τις αιτιολογικές σκέψεις της απόφασης 2751/82 της 6ης Οκτωβρίου 1982, περί τροποποιήσεως της αποφάσεως 1696/82/ΕΚΑΧ περί παρατάσεως του συστήματος επιτηρήσεως και ποσοστώσεων παραγωγής για ορισμένα προϊόντα των επιχειρήσεων σιδήρου και χάλυβα (ΕΕ L 291, σ. 8), η Επιτροπή διαπιστώνει ότι υπήρξε κάποια αύξηση των τιμών στην αγορά του σιδήρου οπλισμού σκυροδέματος και ότι τα ποσοστά μείωσης για τις κατηγορίες των πλατέων προϊόντων χρειάστηκε να αυξηθούν αισθητά.

7. Τα ποσοστά μείωσης για τα προϊόντα σιδήρου και χάλυβα εξελίχτηκαν ως εξής κατά την περίοδο από 1ης Ιουλίου 1981 μέχρι 31 Δεκεμβρίου 1982:

Κατηγορία	III/81		IV/81		I/82		II/82		III/82		IV/82	
	P	I	P	I	P	I	P	I	P	I	P	I
Ια	27	31	18	20	26	20	22	11	37	33	37	33
Ιb	28	36	30	25	34	23	27	14	38	33	38	33
Ιc	17	23	10	17	3	5	+ 9	+ 13	13	15	13	15
Id	0	0	+ 22	+ 18	+ 23	+ 26	+ 40	+ 45	+ 31	+ 35	+ 31	+ 35
IV	—	—	—	—	—	—	—	—	40	40	30	30
V	30	35	24	27	26	29	38	41	47	50	47	50
VI	30	35	20	24	24	26	28	30	38	40	38	40

P = Συνολική παραγωγή.

I = Παραγωγή που μπορεί να διατεθεί στην Κοινότητα.

II — Πραγματικά περιστατικά και διαδικασία

Οι επιχειρήσεις που επωφελήθηκαν από τις αποφάσεις 533 και 1698/82, στο εξής αναφερόμενες ως «μονοπαραγωγικές» επιχειρήσεις, είναι, στο πλαίσιο των υπό κρίση υποθέσεων, επιχειρήσεις που, σχεδόν αποκλειστικά, παράγουν ράβδους οπλισμού σκυροδέματος κυκλικής διατομής, χονδρόσυρμα και εμπορικούς χάλυβες. Κατασκευάζουν τις ράβδους οπλισμού σκυροδέματος από παλαιοσίδηρο, που θέτουν σε ηλεκτρικούς φούρνους και τον μεταποιούν απ' ευθείας σε ρευστό χάλυβα. Η μέθοδος αυτή βασίζεται σε μια σύγχρονη, σχετικά απλή τεχνική, η οποία όμως δεν επιτρέπει την παραγωγή άλλων προϊόντων σίδηρου και χάλυβα.

Οι αναφερθείσες αποφάσεις δεν εφαρμόζονται στις επιχειρήσεις «κάθετης οργάνωσης της παραγωγής», όπως είναι οι επιχειρήσεις του ομίλου Walzstahl-Vereinigung, με έδρα το Düsseldorf (προσφεύγουσα στις υποθέσεις 140 και 221/82).

Οι επιχειρήσεις αυτές διαφέρουν από τις μονοπαραγωγικές κατά το ότι παράγουν μεγάλη ποικιλία προϊόντων. Το ποσοστό της παραγωγής τους σε ράβδους οπλισμού σκυροδέματος συνήθως δεν είναι μεγαλύτερο από το 5 %. Τον ακατέργαστο χάλυβα, που είναι αναγκαίος για την παραγωγή των ράβδων οπλισμού σκυροδέματος, τον λαμβάνουν συνήθως από μεταλλεύματα, τα οποία λειώνουν σε υψικαμίνους. Η μέθοδος αυτή βασίζεται σε πολύ εξελιγμένη τεχνική, που επιτρέπει επίσης την παραγωγή προϊόντων μεγάλης αξίας, λόγω της ποιότητας της χρησιμοποιούμενης πρώτης ύλης.

Μερικές επιχειρήσεις, όπως η Thyssen AG, με έδρα το Duisburg, προσφεύγουσα στις υποθέσεις 146 και 226/82, καίτοι σαφώς η παραγωγή της βασίζεται προεχόντως στα μεταλλεύματα, διαθέτει πάντως τις ίδιες εγκαταστάσεις που διαθέτουν οι μονοπαραγωγικές για την παραγωγή ράβδων οπλισμού σκυροδέματος κυκλικής διατομής.

Η Walzstahl-Vereinigung άσκησε, σύμφωνα με το άρθρο 33, παράγραφος 2, της Συνθήκης ΕΚΑΧ, δύο προσφυγές ακυρώσεως των αποφάσεων 533 και 1698/82 της Επιτροπής, που πρωτοκολλήθηκαν στη γραμματεία του Δικαστηρίου στις 30 Απριλίου και στις 23 Αυγούστου 1982.

Η Thyssen AG άσκησε, βασιζόμενη επίσης στο άρθρο 33, παράγραφος 2, της Συνθήκης ΕΚΑΧ, δύο προσφυγές ακυρώσεως των ανακοινώσεων της 30ής Μαρτίου και της 20ής Ιουλίου 1982, με τις οποίες η Επιτροπή καθόρισε τις παραγωγές αναφοράς και τις ποσοστώσεις παραγωγής της προσφεύγουσας για το δεύτερο και τρίτο τρίμηνο του 1982, κατά το μέρος που οι ανακοινώσεις αυτές αφορούσαν τα ποσοστά μείωσης για τις ράβδους οπλισμού σκυροδέματος κυκλικής διατομής. Οι προσφυγές αυτές πρωτοκολλήθηκαν στη γραμματεία του Δικαστηρίου στις 11 Μαΐου και στις 31 Αυγούστου 1982.

Με διάταξη της 23ης Μαρτίου 1983, το Δικαστήριο αποφάσισε να ενώσει και να συνεκδικάσει τις τέσσερις υποθέσεις προς διευκόλυνση της προφορικής διαδικασίας και προς έκδοση κοινής απόφασης.

Κατόπιν εκθέσεως του εισηγητή δικαστή και μετά από ακρόαση του γενικού εισαγγελέα, το Δικαστήριο ζήτησε από την Επιτροπή ορισμένες πληροφορίες· οι πληροφορίες που η Επιτροπή παρέσχε στο Δικαστήριο με έγγραφο της 26ης Απριλίου 1982 παρατίθενται μετά τα πραγματικά περιστατικά.

III — Αιτήματα των διαδίκων

Η *Walzstahl-Vereinigung, προσφεύγουσα* στις υποθέσεις 140 και 221/82, ζητεί από το Δικαστήριο:

— να ακυρώσει τις αποφάσεις της Επιτροπής 533/82/ΕΚΑΧ της 3ης Μαρτίου 1982 και 1698/82/ΕΚΑΧ της 30ής Ιουνίου 1982·

— να καταδικάσει την καθής στα δικαστικά έξοδα.

Η *Thyssen AG, προσφεύγουσα* στις υποθέσεις 146 και 226/82 ζητεί από το Δικαστήριο:

— να ακυρώσει τις ανακοινώσεις της Επιτροπής, της 30ής Μαρτίου και της 20ής Ιουλίου 1982, σχετικά με τις παραγωγές αναφοράς και τις ποσοστώσεις παραγωγής για το δεύτερο και τρίτο τρίμηνο του 1982, κατά το μέρος που αφορούν τα ποσοστά μείωσης για την κατηγορία V, οι οποίες περιήλθαν στην Thyssen στις 5 Απριλίου και στις 26 Ιουλίου 1982·

— να καταδικάσει την καθής στα δικαστικά έξοδα.

Η *Επιτροπή* ζητεί από το Δικαστήριο:

— να απορρίψει τις προσφυγές·

— να καταδικάσει τις προσφεύγουσες στα δικαστικά έξοδα.

IV — Λόγοι και επιχειρήματα των διαδίκων

Α — Εισαγωγή

1. Οι *προσφεύγουσες* αναφέρουν ότι το 50 % περίπου της παραγωγής ράβδων οπλισμού σκυροδέματος της Ευρωπαϊκής Κοινότητας προέρχεται από την Ιταλία και μάλιστα σχεδόν αποκλειστικά από την περιοχή της Brescia της Βόρειας Ιταλίας. Τα χαλυβουργεία των παραγωγών αυτών είναι, κατά το μεγαλύτερο ποσοστό, μικρά χαλυβουργεία στα οποία με μικρές επενδύσεις μεταποιούνται σε ηλεκτρικούς φούρνους παλαιοσίδηρα απευθείας σε ρευστό χάλυβα. Σύμφωνα με την αρχή της ελευθερίας δράσεως των επιχειρήσεων, τα χαλυβουργεία αυτά ηθελημένα περιορίστηκαν στην παραγωγή ενός μόνο προϊόντος, δηλαδή των ράβδων οπλισμού σκυροδέματος, δεδομένου ότι οι εγκαταστάσεις τους προορίζονταν αποκλειστικά για το σκοπό αυτό. Επομένως, έχουν αναλάβει τους αυξημένους κινδύνους της αγοράς έναντι των μικρών κινδύνων που συνεπάγονται οι μικρές επενδύσεις.

Επίσης, στα άλλα κράτη μέλη οι ράβδοι οπλισμού σκυροδέματος συχνά — και όχι μόνο σε μικρές και μεσαίες επιχειρήσεις — παράγονται σε μικρά χαλυβουργεία, με ικανότητα παραγωγής που μπορεί να φθάσει σε 50 000 τόνους το μήνα. Πολλά από τα χαλυβουργεία αυτά — μεταξύ των οποίων και τα χαλυβουργεία των προσφευγουσών — καίτοι κατά τα λοιπά η δομή των επιχειρήσεών τους είναι ίδια με τη δομή των ιταλικών χαλυβουργείων που αναφέρθηκαν παραπάνω, διαφέρουν κατά το ότι με αυξημένες επενδύσεις δημιουργούν τις τεχνικές προϋποθέσεις για την παραγωγή, στις ίδιες εγκαταστάσεις, και άλλων προϊόντων έλασεως από χάλυβα, εκτός από τις ράβδους οπλισμού σκυροδέματος. Λαμβάνοντας τέτοια μέτρα εκσυγχρονισμού και αναδιάρθρωσης, οι επιχειρήσεις αυτές αναλαμβάνουν ηθελημένα το μεγαλύτερο κίνδυνο που συνεπάγονται οι επενδύσεις αυτές, για να μειώσουν τον επιχειρηματικό κίνδυνο.

Συνεπώς, οι μονοπαραγωγικές επιχειρήσεις, ιδίως εκείνες που τις ονομάζουν «Bresciani», δεν μπορούν να αντισταθμίσουν τη μείωση της ζήτησης στην αγορά ράβδων οπλισμού σκυροδέματος προσανατολίζοντας την παραγωγή τους σε άλλα προϊόντα, για τα οποία υπάρχει μεγαλύτερη ζήτηση. Κατά συνέπεια, οι επιχειρήσεις αυτές ήταν υποχρεωμένες να αυξάνουν συνεχώς το μερίδιό τους στην αγορά ράβδων οπλισμού σκυροδέματος, παρά τη συνεχώς μειωμένη ζήτηση, γεγονός που οδήγησε σε σοβαρές διαταραχές της αγοράς.

Κατά τις προσφεύγουσες, η εισαγωγή του συστήματος ποσοστώσεων το φθινόπωρο του 1980 δεν τροποποίησε ουσιαστικά τη δομή της αγοράς στον τομέα των ράβδων οπλισμού σκυροδέματος· αυτό ήταν σύμφωνο με το πνεύμα και το σκοπό του άρθρου 58 της Συνθήκης ΕΚΑΧ, δηλαδή την ομοιόμορφη μείωση της προσφοράς με σκοπό να σταθεροποιηθούν οι τιμές σε περίπτωση μειωμένης ζήτησης. Απόκλιση από την αρχή ότι το σύστημα ποσοστώσεων πρέπει να οδηγεί σε ομοιόμορφη κατανομή των επιβαρύνσεων μεταξύ όλων των επιχειρήσεων έγινε για πρώτη φορά με την απόφαση 533/82. Η εξαιρετική αυτή ρύθμιση περιέχεται χωρίς ουσιαστική τροποποίηση στην ακολουθήσασα απόφαση 1698/82.

2. Η *Επιτροπή* αναφέρει ότι η έντονη μείωση της ζήτησης στον τομέα των ράβδων οπλισμού σκυροδέματος, που διαπιστώθηκε από το καλοκαίρι του 1981 είχε επιπτώσεις στα ποσοστά μείωσης για το προϊόν αυτό, που αυξάνονταν κατ' ανάγκη συνεχώς.

Η μεγάλη αύξηση των ποσοστών μείωσης το δεύτερο τρίμηνο του 1982 ήταν αναγκαία, διότι η ζήτηση στον τομέα των ράβδων οπλισμού σκυροδέματος μειώθηκε περισσότερο απ' ό,τι είχε προβλεφθεί, λόγω της περαιτέρω μείωσης των δραστηριοτήτων των οικοδομικών επιχειρήσεων. Δεδομένου ότι η κατάσταση αυτή συνεχιζόταν, ήταν αναπόφευκτο να αυξηθούν πολύ, για μια ακόμη φορά, τα ποσοστά μείωσης για το τρίτο τρίμηνο.

Αυτή η εξέλιξη της αγοράς είχε ως συνέπεια μεγάλη πτώση των τιμών στον τομέα των ράβδων οπλισμού σκυροδέματος. Από την αρχή μέχρι το τέλος του πρώτου τρίμηνου του 1982 οι τιμές μειώθηκαν από 80 μέχρι 100 DM ανά τόνο.

Η εξέλιξη αυτή έπληξε ανισομερώς τις διάφορες επιχειρήσεις που παράγουν ράβδους οπλισμού σκυροδέματος. Κατά την Επιτροπή, στο τέλος του 1981 και στις αρχές του 1982, οι τιμές των ράβδων οπλισμού σκυροδέματος βρίσκονταν ακόμα σε ένα επίπεδο που, λαμβανομένων υπόψη των ποσοστών μείωσης που εφαρμόζονταν στις επιχειρήσεις την εποχή εκείνη, επέτρεπε στις μονοπαραγωγικές να εξασφαλίσουν την κάλυψη του κόστους τους. Η μείωση από 80 μέχρι 100 DM ανά τόνο, που επήλθε από την εποχή αυτή, και η ταυτόχρονη αύξηση των ποσοστών μείωσης, που συνεπαγόταν μείωση του βαθμού εκμετάλλευσης της παραγωγικής ικανότητας, είχαν ως συνέπεια όχι μόνο την εξαφάνιση του πλεονεκτήματος που είχε δοθεί στις μονοπαραγωγικές από πλευράς κόστους, αλλ' επιπλέον ανάγκασαν τις επιχειρήσεις αυτές να λειτουργούν με παθητικό. Για τις επιχειρήσεις αυτές, τα έξοδα παραγωγής κατά το δεύτερο τρίμηνο του 1982 ανήλθαν σε 600 DM ανά τόνο, ενώ οι τιμές στην αρχή του ίδιου τρίμηνου ανήλθαν σε 500 περίπου DM ανά τόνο.

Επίσης οι χαλυβουργίες «κάθετης οργάνωσης της παραγωγής», που παρήγαν ράβδους οπλισμού σκυροδέματος μόνο από μεταλλεύματα, υπέστησαν ζημίες στον τομέα αυτό. Οι ζημίες αυτές μάλιστα ήταν πιο μεγάλες από τις ζημίες που υπέστησαν οι μονοπαραγωγικές. Ταυτόχρονα όμως οι επιχειρήσεις «κάθετης οργάνωσης της παραγωγής» εκμεταλλεύτηκαν το γεγονός ότι οι τιμές των πλατέων αυξήθηκαν αρκετά μετά την εισαγωγή του συστήματος ποσοστώσεων. Οι τιμές αυτές είναι σήμερα πάνω από 300 DM ανά τόνο υψηλότερες απ' ό,τι ήταν κατά την εισαγωγή του συστήματος των ποσοστώσεων, ενώ για τις ράβδους οπλισμού σκυροδέματος η μείωση της ζήτησης που αναφέρθηκε είχε ως συνέπεια να κατέλθουν οι τιμές στο επίπεδο που βρίσκονταν πριν από την εισαγωγή του συστήματος των ποσοστώσεων. Ταυτόχρονα ελαττώθηκαν τα ποσοστά μείωσης για τα πλατέα τουλάχιστον μέχρι το δεύτερο τρίμηνο του 1982.

Οι ζημίες που υπέστησαν στον τομέα των ράβδων οπλισμού σκυροδέματος οι επιχειρήσεις «κάθετης οργάνωσης της παραγωγής» συνδυάστηκαν με την αύξηση των εσόδων από άλλα προϊόντα που παράγονταν σε πολύ μεγαλύτερες ποσότητες. Εφόσον οι επιχειρήσεις «κάθετης οργάνωσης της παραγωγής» διέθεταν σύγχρονες εγκαταστάσεις, κατάφεραν την ίδια αυτή περίοδο να έχουν κέρδη. Οι επιχειρήσεις «κάθετης οργάνωσης της παραγωγής», που διέθεταν χαλυβουργεία λειτουργούντα με ηλεκτρισμό για την παραγωγή ράβδων οπλισμού σκυροδέματος, επωφελήθηκαν εξάλλου από το χαμηλό κόστος παραγωγής αυτής της μεθόδου παραγωγής.

Οι μονοπαραγωγικές δεν είχαν τη δυνατότητα αυτή. Ακόμη και για το προϊόν που παρήγαν δευτερευόντως, δηλαδή το χονδρόσυρμα με το οποίο δένουν τις ράβδους, οι τιμές μειώθηκαν αισθητά.

Η εξέλιξη αυτή συνεπαγόταν τον κίνδυνο ότι η διαδικασία προσαρμογής της προσφοράς προς τη μειωμένη ζήτηση θα διαταρασσόταν από απότομες διαρθρωτικές μεταβολές με όλες τις εντεύθεν αρνητικές συνέπειες στον κοινωνικό τομέα.

Ενόψει της κατάστασης αυτής, η Επιτροπή είχε δύο δυνατότητες· μπορούσε να αποκλείσει πλήρως τις ράβδους οπλισμού σκυροδέματος από το σύστημα των ποσοστώσεων, πράγμα που θα είχε όμως ως συνέπεια να βρεθούν οι επιχειρήσεις «κάθετης

οργάνωσης της παραγωγής» σε δυσμενή ανταγωνιστική θέση έναντι των μονοπαραγωγικών· αν, αντίθετα, η Επιτροπή ήθελε να διατηρήσει τις ράβδους οπλισμού σκυροδέματος στο σύστημα των ποσοστώσεων, ήταν αναγκαίο να καθορίσει γενικότερα τα ποσοστά μείωσης για το δεύτερο και τρίτο τρίμηνο του 1982 σε πολύ υψηλό επίπεδο. Μια τόσο μεγάλη αύξηση όμως θα είχε ως αποτέλεσμα να δημιουργήσει στις μονοπαραγωγικές τις εξαιρετικές δυσχέρειες που περιγράφηκαν παραπάνω. Για να αντιμετωπίσει τον κίνδυνο αυτό, η Επιτροπή θέσπισε, με τις αποφάσεις 533 και 1698/82, ρυθμίσεις που προέβλεπαν αύξηση των ποσοστώσεων των μονοπαραγωγικών.

Β — Επί του παραδεκτού των προσφυγών

1. Η *Επιτροπή* υποστηρίζει ότι οι προσφυγές είναι απαράδεκτες. Δεν αρνείται όμως τελείως το έννομο συμφέρον των προσφευγουσών, αλλά δέχεται ότι στις επιχειρήσεις «κάθετης οργάνωσης της παραγωγής» που παράγουν ράβδους οπλισμού σκυροδέματος, μεταξύ των οποίων η Thyssen AG και ορισμένα μέλη του ομίλου Walzstahl-Vereinigung, θα μπορούσαν να παραχωρηθούν χαμηλότερα ποσοστά μείωσης, αν δεν είχε παραχωρηθεί στις μονοπαραγωγικές η εν λόγω ελάττωση των ποσοστών μείωσης.

Όμως υπογραμμίζει ότι στην πραγματικότητα και οι τέσσερις προσφυγές στρέφονται κατά των γενικών αποφάσεων 533 και 1698/82.

Ως προς τις προσφυγές της Walzstahl-Vereinigung, η Επιτροπή αναφέρει ότι βασίζονται μόνο στο άρθρο 33, παράγραφος 2, της Συνθήκης ΕΚΑΧ, το οποίο αναγνωρίζει στις ενώσεις επιχειρήσεων το δικαίωμα ασκήσεως προσφυγής κατά γενικών αποφάσεων, που θεωρούν ότι συνιστούν έναντι αυτών κατάχρηση εξουσίας. Όλοι οι άλλοι λόγοι, ήτοι αναρμοδιότητα, παράβαση ουσιωδών τύπων, παράβαση της Συνθήκης ή οποιουδήποτε άλλου κανόνα δικαίου σχετικού με την εφαρμογή της, πρέπει να απορριφθούν ως απαράδεκτοι. Ακόμη η Επιτροπή αναφέρει ότι, από τις είκοσι πέντε συνολικά επιχειρήσεις που αποτελούν την προσφεύγουσα, δεκατρείς υπάγονται στο σύστημα ποσοστώσεων. Από τις δεκατρείς αυτές επιχειρήσεις, μόνο έξι παράγουν ράβδους οπλισμού σκυροδέματος. Το μέρος της παραγωγής ράβδων οπλισμού σκυροδέματος ανέρχεται μόνο στο 3 % της συνολικής παραγωγής και των δεκατριών επιχειρήσεων. Υπάρχουν ακόμη στην Ομοσπονδιακή Γερμανία μερικές επιχειρήσεις που παράγουν ράβδους οπλισμού σκυροδέματος, οι οποίες όμως δεν είναι μέλη της προσφεύγουσας· το μερίδιό τους στη γερμανική παραγωγή ράβδων οπλισμού σκυροδέματος ανέρχεται περίπου στο 40 %. Συνεπώς οι συνέπειες των προσβαλλόμενων αποφάσεων για τη συνολική παραγωγή των μελών της προσφεύγουσας είναι πολύ μικρής σημασίας. Είναι αμφίβολο αν ένα τόσο μικρής σημασίας συμφέρον μπορεί να αποτελέσει το έννομο συμφέρον που απαιτείται για την άσκηση της προσφυγής εκ μέρους της προσφεύγουσας.

Όσον αφορά τις προσφυγές της Thyssen AG, η Επιτροπή παρατηρεί ότι η προσφεύγουσα ζητεί από το Δικαστήριο να ακυρώσει τις ανακοινώσεις που της απευθύνθηκαν σχετικά με τις παραγωγές αναφοράς και τις ποσοστώσεις παραγωγής για το δεύτερο και τρίτο τρίμηνο του 1982, κατά το μέρος που αφορούν τα ποσοστά μείωσης για τις ράβδους οπλισμού σκυροδέματος κυκλικής διατομής. Δεδομένου ότι τα ποσοστά αυτά βασίζονται στις αποφάσεις 532 και 1697/82, είναι απαράδεκτοι οι λόγοι που στρέφονται κατά των αποφάσεων 533 και 1698/82. Ακόμη και αν οι τελευταίες αυτές αποφάσεις δεν ήταν επαρκώς αιτιολογημένες ή δεν είχαν επαρκή νομική βάση, με κανέναν τρόπο δεν έπεται ότι τα ποσοστά μειώσεως που προβλέπουν οι αποφάσεις 532 και 1697/82 έπρεπε να ελαττωθούν αυτόματα. Αντίθετα, η Επιτροπή μπορούσε, δυνάμει της διακριτικής εξουσίας που διαθέτει, να διατηρήσει τα ποσοστά μειώσεως.

2. Η *Walzstahl-Vereinigung* θεωρεί ότι είναι προφανές το συμφέρον που έχει σχετικά με το σύστημα ποσοστώσεων για τις ράβδους οπλισμού σκυροδέματος. Αποφασιστικό είναι το στοιχείο ότι το μερίδιο των επιχειρήσεων οι οποίες είναι μέλη της προσφεύγουσας αποτελεί σχεδόν τα δύο τρίτα της συνολικής παραγωγής ράβδων οπλισμού σκυροδέματος της Ομοσπονδιακής Γερμανίας.

Και αυτή η ίδια θεωρεί ότι μια γενική απόφαση είναι δυνατόν να προσβληθεί μόνο λόγω καταχρήσεως εξουσίας. Θεωρεί όμως ότι, βάσει των επιχειρημάτων που εξέθεσε, ο λόγος αυτός ευσταθεί.

3. Η *Thyssen AG* υποστηρίζει ότι οι προσφυγές που άσκησε είναι αναμφίβολα παραδεκτές· οι αποφάσεις 532 και 533/82 (καθώς και οι αποφάσεις 1697 και 1698/82) αποτελούν μια ενότητα, διότι μόνο από τη συνδυασμένη εξέταση των μέτρων αυτών είναι δυνατό να αναφανούν τα πραγματικά αποτελέσματα των ποσοστών μειώσεως που καθορίστηκαν για την αγορά ράβδων οπλισμού σκυροδέματος. Συνεπώς, η στενή σχέση μεταξύ των αποφάσεων 532 και 533/82 (καθώς και των αποφάσεων 1697 και 1698/82) συνεπάγεται οπωσδήποτε τον παράνομο χαρακτήρα των αποφάσεων 532 και 1697/82, αν κριθεί ότι οι αποφάσεις 533 και 1698/82 είναι παράνομες.

Γ — Επί της ουσίας

Η *Walzstahl-Vereinigung* ζητεί από το Δικαστήριο να αναγνωρίσει την ακυρότητα των αποφάσεων 533 και 1698/82, λόγω του ότι η Επιτροπή τις εξέδωσε καταχρασθείσα την εξουσία που της παρέχει το άρθρο 58 της Συνθήκης ΕΚΑΧ.

Η *Thyssen AG* προσβάλλει ως παράνομες τις ανακοινώσεις που της απευθύνθηκαν σχετικά με την παραγωγή αναφοράς για το δεύτερο και τρίτο τρίμηνο του 1982. Ως αιτιολογία αναφέρει ιδίως το γεγονός ότι η εφαρμογή των ποσοστών μείωσης που καθόρισε η καθής παραβιάζει την αρχή της απαγόρευσης διακρίσεων και αποτελεί κατάφωρη παραβίαση της Συνθήκης ΕΚΑΧ, καθώς και κατάχρηση εξουσίας.

Η *Επιτροπή* ζητεί την απόρριψη των προσφυγών ως αβάσιμων, εφόσον δεν κηρυχτούν απαράδεκτες.

Οι ισχυρισμοί των διαδίκων συνοψίζονται, στην ουσία, ως εξής.

α) Ως προς τη φύση της επέμβασης στον ανταγωνισμό

1. Από τη νομολογία του Δικαστηρίου (αποφάσεις της 28. 10. 1981 στις συνεκδικασθείσες υποθέσεις 275/80 και 24/81, Krupp κατά Επιτροπής, Συλλογή 1981, 2489, της 18. 3. 1980 στις συνεκδικασθείσες υποθέσεις 154/78 και λοιποί, Valsabbia και λοιποί κατά Επιτροπής, Slg. 1980, 907, της 3. 3. 1982 στην υπόθεση 14/81, Alpha Steel κατά Επιτροπής, Συλλογή 1982, 749, και της 16. 2. 1982 στις συνεκδικασθείσες υποθέσεις 39, 43, 85 και 88/81, Χαλυβουργική και λοιποί κατά Επιτροπής, Συλλογή 1982, 593), οι *προσφεύγουσες* συνάγουν ότι το άρθρο 58 της Συνθήκης ΕΚΑΧ πρέπει να εφαρμόζεται κατά τρόπο ουδέτερο από πλευράς ανταγωνισμού και χωρίς να ευνοεί ορισμένες κατηγορίες επιχειρήσεων. Το γεγονός ότι με τις αποφάσεις 533 και 1698/82 ευνοήθηκαν οι μονοπαραγωγικές αποτελεί σοβαρή επέμβαση στο μηχανισμό της αγοράς ράβδων οπλισμού σκυροδέματος· με τον τρόπο αυτό διαταράχτηκε η ισορροπία της αγοράς, με αποτέλεσμα την αύξηση του επιχειρηματικού κινδύνου για τις επιχειρήσεις που, όπως οι μονοπαραγωγικές, περιοριζόμενες σε ένα προϊόν, ανέλαβαν μικρό επιχειρηματικό κίνδυνο ως προς τις επενδύσεις.

1.1. Σχετικά, δεν έχει σημασία αν η καθής είχε πρόθεση νοθεύσεως του ανταγωνισμού.

Εξάλλου, η επέμβαση στην κατάσταση των επιχειρήσεων «κάθετης οργάνωσης της πα-

ραγωγής» εντός της αγοράς ράβδων οπλισμού σκυροδέματος είναι πολύ αισθητή, δεδομένου ότι το μειονέκτημα ως προς τον ανταγωνισμό, που συνεπάγεται η επέμβαση αυτή για τις εν λόγω επιχειρήσεις σε σχέση με τις μονοπαραγωγικές, ανέρχεται στο 5 %.

1.2. Κατά τις προσφεύγουσες, το σύνολο των πλεονεκτημάτων που παραχωρήθηκαν στις μονοπαραγωγικές μεταβάλλουν σταθερά τα μερίδια της αγοράς ράβδων οπλισμού σκυροδέματος υπέρ των μονοπαραγωγικών και αντίθετα προς τους συνήθεις κανόνες περί ανταγωνισμού· λόγω του μεγέθους αυτής της κατηγορίας παραγωγών, η κατάσταση αυτή έχει ως συνέπεια τη μεταβολή της δομής του συνόλου της αγοράς ράβδων οπλισμού σκυροδέματος. Ενόψει της νομολογίας του Δικαστηρίου σχετικά με το άρθρο 58 της Συνθήκης ΕΚΑΧ, είναι προφανές ότι ένα τέτοιο μέτρο δεν καλύπτεται από τη διακριτική εξουσία που διαθέτει η καθής για να διαμορφώσει το σύστημα ποσοστώσεων βάσει του άρθρου 58 της Συνθήκης ΕΚΑΧ.

1.3. Συνεπώς, η επέμβαση στο γενικό σύστημα των ποσοστώσεων παραγωγής χάλυβα, με το σκοπό να ευνοηθούν οι επιχειρήσεις που παράγουν ένα μόνο προϊόν, στην προκειμένη περίπτωση ράβδους οπλισμού σκυροδέματος, αντιβαίνει στις αρχές του άρθρου 58 της Συνθήκης ΕΚΑΧ και συνιστά κατάχρηση εξουσίας.

2. Η *Επιτροπή* δεν συμφωνεί με την άποψη των προσφευγουσών, σύμφωνα με την οποία ένα σύστημα ποσοστώσεων που βασίζεται στο άρθρο 58 της Συνθήκης ΕΚΑΧ πρέπει να είναι ουδέτερο από πλευράς ανταγωνισμού. Η άποψη αυτή βασίζεται σε παρανόηση του άρθρου 58 της Συνθήκης ΕΚΑΧ και όσων έκρινε το Δικαστήριο με τις αποφάσεις που οι προσφεύγουσες ανέφεραν για να στηρίξουν την ερμηνεία που αυτές έδωσαν στην εν λόγω διάταξη. Ένα σύστημα ποσοστώσεων εξ ορισμού δεν είναι ουδέτερο στον τομέα του ανταγωνισμού. Πράγματι, ένα τέτοιο σύστημα εξουδετερώνει την παράμετρο της ελεύθερης οικονομικής δραστηριότητας των επιχειρήσεων, που έχει ουσιώδη σημασία για τον ανταγωνισμό που υφίσταται μεταξύ τους και συγκεκριμένα τον αυτόνομο καθορισμό των ποσοτήτων παραγωγής. Συνεπώς το άρθρο 58 εξουσιοδοτεί την Επιτροπή να επέμβει στον ανταγωνισμό μεταξύ των επιχειρήσεων, επιβάλλει δε μόνο η επέμβαση αυτή να γίνεται «κατά το μέτρο που είναι αναγκαίο»· την απαίτηση αυτή η Επιτροπή την εκπλήρωσε.

2.1. Η Επιτροπή αναφέρει ότι οι αποφάσεις 533 και 1698/82 εκδόθηκαν μόνο για να τεθεί τέρμα στις προσωρινές εξαιρετικές δυσχέρειες των μονοπαραγωγικών. Συνεπώς σκοπός τους δεν είναι να μεταβάλουν τη δομή της αγοράς, αλλά να αντιμετωπίσουν τη συγκυρία. Η Επιτροπή δεν προσπάθησε καθόλου να μειώσει τον επιχειρηματικό κίνδυνο που ανέλαβαν ηθελημένα οι μονοπαραγωγικές· αντίθετα, με τα προσβαλλόμενα μέτρα επιδιώχτηκε η επίλυση ενός προβλήματος που δημιουργήθηκε από το σύστημα ποσοστώσεων.

Εξάλλου, τα συγκεκριμένα αποτελέσματα που επικρίνουν οι επιχειρήσεις «κάθετης οργάνωσης της παραγωγής» είναι σχεδόν ανεπαίσθητα. Αν υπήρχαν ενιαία ποσοστά μείωσης για όλους τους παραγωγούς ράβδων οπλισμού σκυροδέματος, τα ποσοστά αυτά θα έπρεπε, κατά την Επιτροπή, να καθοριστούν για το δεύτερο και τρίτο τρίμηνο αντίστοιχα σε 35 και 44 %. Τα ποσοστά μείωσης όμως που εφαρμόστηκαν στις επιχειρήσεις «κάθετης οργάνωσης της παραγωγής» αποκλίνουν μόνο κατά 3 % και τα ποσοστά που εφαρμόστηκαν στις μονοπαραγωγικές μόνο κατά 2 %.

2.2. Κατά την Επιτροπή, από τους ισχυρισμούς των προσφευγουσών δεν συνάγεται το συμπέρασμα ότι οι αποφάσεις 533 και 1698/82 εκδόθησαν κατά κατάχρηση εξουσίας.

6) Ως προς τη βάση της εξουσιοδότησης

1. Κατά τις *προσφεύγουσες*, οι προσβαλλόμενες αποφάσεις δεν βρίσκουν έρεισμα ούτε στο άρθρο 58 της Συνθήκης ΕΚΑΧ ούτε στα άρθρα 14 ή 16 της απόφασης 1831/81 (ή στα άρθρα 14 και 18 της απόφασης 1696/82).

1.1. Η επιλογή των κριτηρίων καθορισμού των ποσοστώσεων που έγιναν από την Επιτροπή δεν είχε μόνο ως αποτέλεσμα να ευνοηθούν οι επιχειρήσεις ορισμένης δομής, αλλά και ορισμένη περιοχή εντός της Κοινότητας. Ο καθορισμός των κριτηρίων έγινε με τέτοιο τρόπο ώστε πάνω από το 85 % της παραγωγής που ευνοήθηκε παράγεται από ιταλούς παραγωγούς ράβδων οπλισμού σκυροδέματος και επιπλέον σχεδόν όλοι οι «Bresciani» ωφελούνται από το πλεονέκτημα αυτό. Σύμφωνα με τη νομολογία του Δικαστηρίου, στην Επιτροπή εναπόκειται να αποδείξει ότι τέτοιες εκτιμήσεις που αφορούν την περιφερειακή πολιτική και την πολιτική σχετικά με τη δομή των επιχειρήσεων αποτελούν νόμιμους στόχους του άρθρου 58 της Συνθήκης ΕΚΑΧ, πράγμα που αμφισβητούν οι προσφεύγουσες.

1.2. Η Επιτροπή μπορούσε να επέμβει στο κοινοτικό σύστημα των ποσοστώσεων παραγωγής για το χάλυβα, χωρίς να τηρήσει τη διαδικασία που προβλέπει το άρθρο 58 της Συνθήκης ΕΚΑΧ, ιδίως χωρίς να προβεί σε διαβούλευση με τη συμβουλευτική επιτροπή και χωρίς να ζητήσει τη σύμφωνη γνώμη του Συμβουλίου, μόνο αν αυτό προβλεπόταν ρητά από τις βασικές αποφάσεις 1831/81 και 1696/82. Μόνο τα άρθρα 14 και 16 της απόφασης 1831/81 και τα άρθρα 14 και 18 της απόφασης 1696/82 θα μπορούσαν να αποτελέσουν νομικό έρεισμα στην προκειμένη περίπτωση. Δεν πληρούνται όμως οι προϋποθέσεις εφαρμογής της εξαιρετικής αυτής ρύθμισης, η οποία σύμφωνα με τη νομολογία του Δικαστηρίου πρέπει να ερμηνεύεται στενά.

1.3. Είναι προφανές ότι το άρθρο 14 των αποφάσεων 1831/81 και 1696/82 δεν είναι δυνατό να χρησιμεύσει ως βάση της προσβαλλόμενης απόφασης. Βάσει της δομής της, η διάταξη αυτή αποτελεί ρήτρα επιείκειας, που επιτρέπει σε ορισμένες επιχειρήσεις, υπό ορισμένες προϋποθέσεις και μετά από σχετική αίτηση που αφορά τις κατηγορίες προϊόντων για τα οποία η μείωση των ποσοστώσεων παραγωγής τους προκαλεί αποδεδειγμένα εξαιρετικές δυσχέρειες, να επιτυγχάνουν εύλογη προσαρμογή της ποσόστωσής τους για τη σχετική κατηγορία προϊόντων. Φαίνεται όμως αδιανόητο ότι όλες οι επιχειρήσεις, που ωφελήθηκαν από την ελάττωση των ποσοστών [μείωση] που προβλέπουν οι αποφάσεις 533 και 1698/82, βρίσκονταν σε σαφώς δυσχερέστερη οικονομική κατάσταση από κάθε επιχείρηση που δεν ωφελήθηκε από το μέτρο αυτό. Έστω κι αν όλες οι μονοπαραγωγικές που ωφελήθηκαν αντιμετώπιζαν εξαιρετικές δυσχέρειες, δεν είναι εύκολο να αποδειχτεί μέχρι ποιο σημείο οι δυσχέρειες αυτές οφείλονταν στο σύστημα ποσοστώσεων. Η υπόθεση ότι υπήρχαν εξαιρετικές δυσκολίες συνεπάγεται αναγκαστικά εξέταση της οικονομικής κατάστασης κάθε μεμονωμένης επιχείρησης· προφανώς όμως η καθής δεν εξέτασε τις συγκεκριμένες συνέπειες της εξέλιξης της αγοράς στις διάφορες επιμέρους επιχειρήσεις που ωφελήθηκαν από τα εν λόγω μέτρα.

1.4. Η εξέλιξη των ποσοστών μείωσης για τις ράβδους οπλισμού σκυροδέματος κατά τη διάρκεια του δεύτερου, τρίτου και τέταρτου τρίμηνου του 1982, καθώς και τα συμπεράσματα που συνήγαγε η καθής για τις μονοπαραγωγικές, αποδεικνύουν ότι δεν ευσταθεί η άποψή της ότι απειλείτο η ύπαρξή τους ως επιχειρήσεων.

Το δεύτερο τρίμηνο του 1982, όταν το «γενικό» ποσοστό μείωσης ανήλθε σε 38 %, το ενιαίο ποσοστό μείωσης για όλους τους παραγωγούς ράβδων οπλισμού σκυροδέματος ανήλθε σε 35 %. Βάσει του επιχειρήματος ότι η επιβάρυνση με ποσοστό μείωσης 35 % αποτελεί απειλή για την ύπαρξη όλων των μονοπαραγωγικών, καθορίστηκε γι' αυτούς ειδικό ποσοστό που ανήλθε σε 33 %. Έτσι, η καθής απομάκρυνε τον κίνδυνο καταστροφής που απειλούσε όλες τις μονοπαραγωγικές.

Το τρίτο τρίμηνο του 1982, δηλαδή όταν η εξέλιξη της αγοράς ράβδων οπλισμού σκυροδέματος παρουσίασε τάση επιδεινώσεως και συνεπώς η οικονομική κατάσταση των παραγωγών ράβδων οπλισμού σκυροδέματος στο σύνολό της μάλλον χειροτέρευσε απ' ό,τι στο δεύτερο τρίμηνο, το «γενικό» ποσοστό μείωσης ήταν 47 % και το ειδικό ποσοστό μείωσης που εφαρμοζόταν στις μονοπαραγωγικές 42 %. Αυτό το ειδικό ποσοστό μείωσης ξαναεφαρμόστηκε με την αιτιολογία ότι η επιβάρυνση των μονοπαραγωγών με το «πραγματικά ορθό», ομοιόμορφο ποσοστό μείωσης 44 %, συνεπαγόταν μια δυσχέρεια που απειλούσε την ύπαρξή τους, η οποία δυσχέρεια θα μπορούσε να αποφευχθεί βελτιώνοντας τις ποσοστώσεις κατά δύο ποσοστιαίες μονάδες επί τοις εκατό.

Έτσι όμως, υπό το πρίσμα της «απειλής της ύπαρξης» ή των «εξαιρετικών οικονομικών δυσχερειών», προκύπτει μία κατάσταση που η καθής δύσκολα μπορεί να εξηγήσει, δηλαδή ότι κατά τη διάρκεια του δεύτερου τρίμηνου του 1982 ένα ποσοστό μείωσης 35 % αποτελούσε ήδη απειλή για την ύπαρξη των επιχειρήσεων αυτών, ενώ, παρά την επιδείνωση της γενικής κατάστασης της αγοράς ράβδων οπλισμών σκυροδέματος κατά το τρίτο τρίμηνο, το κατά πολύ υψηλότερο ποσοστό μείωσης του 42 % αρκούσε για την απομάκρυνση της απειλής αυτής.

Ακόμη πιο παράδοξη γίνεται η επιχειρηματολογία της καθής, αν ληφθεί υπόψη και το τέταρτο τρίμηνο του 1982: πράγματι, για το χρονικό αυτό διάστημα, παρά το ότι τα ποσοστά μείωσης παρέμειναν τα ίδια, η γενική και ομοιόμορφη αύξηση των ποσοστώσεων που καθορίστηκε για τις μονοπαραγωγικές καταργήθηκε, διότι μειώθηκε η υποτιθέμενη διαφορά μεταξύ των πρόσθετων επιβαρύνσεων που επιβλήθηκαν στις μονοπαραγωγικές και των επιβαρύνσεων των επιχειρήσεων «κάθετης οργάνωσης της παραγωγής». Το ερώτημα αν η εξέλιξη της αγοράς ράβδων οπλισμού σκυροδέματος επιδρά εντονότερα σε μια κατηγορία παραγωγών απ' ό,τι σε μία άλλη δεν έχει καμία σχέση με το ερώτημα αν και ώς ποιο σημείο η κατηγορία που πλήττεται περισσότερο αντιμετωπίζει εξαιρετικές δυσχέρειες.

1.5. Οι προσφεύγουσες αναφέρουν ακόμη ότι η καθής αφενός υποστηρίζει ότι οι αποφάσεις 533 και 1698/82 στηρίζονται μόνο στο άρθρο 16, παράγραφος 1, της απόφασης 1831/81 και στο άρθρο 18, παράγραφος 1, της απόφασης 1696/82 και αφετέρου αιτιολογεί την εφαρμογή των άρθρων αυτών αποκλειστικά από την ύπαρξη «εξαιρετικών δυσκολιών» κατά την έννοια του άρθρου 14 των αποφάσεων αυτών. Στην προκειμένη περίπτωση όμως, τις προϋποθέσεις του άρθρου 14 συγκεντρώνει, εν πάση περιπτώσει, ένας μικρός αριθμός μονοπαραγωγικών που ευνοήθηκαν. Στην πραγματικότητα, η καθής επικαλέστηκε τα άρθρα 16 και 18 ως βάση της εξουσιοδότησής της, για να αποφύγει την εξέταση των προϋποθέσεων του άρθρου 14. Σχετικά, κατά το μέτρο που η καθής αναφέρεται στην «απλοποίηση των διοικητικών διαδικασιών», αρκεί η παρατήρηση ότι ο σκοπός μιας τέτοιας απλοποίησης μπορεί μεν να δικαιολογεί την παράλειψη ορισμένων διατυπώσεων, όταν πρόκειται για πραγματικά γεγονότα που έχουν διαπιστωθεί και εξεταστεί, η άποψη όμως αυτή δεν δικαιολογεί παράλειψη της εξέτασης των περιστάσεων, υπό τις οποίες, σύμφωνα με το κοινοτικό δίκαιο, είναι θεμιτή μια εξουσιαστική επέμβαση.

1.6. Δεν συγκεντρώνονται οι προϋποθέσεις υπό τις οποίες το άρθρο 16, παράγραφος 1, της απόφασης 1831/81 και το άρθρο 18, παράγραφος 1, της απόφασης 1696/82 επιτρέπουν προσαρμογή των γενικών ποσοστώσεων. Η κάτω του μέσου όρου πτώση της ζήτησης στον τομέα των ράβδων οπλισμού σκυροδέματος δεν αποτελεί «ριζική αλλαγή στην αγορά σιδήρου και χάλυβα». Πρόκειται απλώς για βαθμιαία επιδείνωση σ' έναν τομέα, ο οποίος ήδη από την αρχή της κρίσης, και πριν από

τον καθορισμό των ποσοστώσεων παραγωγής, ήταν ιδιαίτερα εύθραυστος και απειλούμενος από την κρίση αυτή. Συνεπώς, δεν πρόκειται ούτε για τις «απρόβλεπτες δυσκολίες», που προκάλεσε η εφαρμογή των αποφάσεων 1831/81 και 1696/82, όταν οι μονοπαραγωγικές επιχειρήσεις, λόγω της δομής τους, υπέστησαν ορισμένες ζημίες στο πλαίσιο του μηχανισμού της αγοράς.

1.7. Κατά τις προσφεύγουσες, τα άρθρα 16 και 18, λόγω της φύσεώς τους ως εξαιρετικών διατάξεων, δεν παρέχουν στην Επιτροπή το δικαίωμα να τροποποιήσει ριζικά το όλο σύστημα που θεσπίστηκε με τις αποφάσεις 1831/81 και 1696/82 και να θέσει έτσι σε κίνδυνο τους κυριότερους στόχους των γενικών αποφάσεων.

Αν, αντίθετα από την άποψη των προσφευγουσών, τα άρθρα 16 και 18 ερμηνευτούν υπό την έννοια ότι εξουσιοδοτούν την καθής να τροποποιήσει ριζικά το σύστημα ποσοστώσεων, η εξουσιοδότηση αυτή είναι άκυρη σύμφωνα με το άρθρο 58 της Συνθήκης ΕΚΑΧ, ελλείψει σύμφωνης γνώμης του Συμβουλίου.

Η *Walzstahl-Vereinigung* θεωρεί ότι υπό τις περιστάσεις αυτές οι προσβαλλόμενες αποφάσεις έχουν εκδοθεί κατά κατάχρηση εξουσίας.

1.8. Οι προσφεύγουσες καταλήγουν στο συμπέρασμα ότι οι αποφάσεις 533 και 1698/82, οι οποίες αποτελούν εξαιρετική ρύθμιση σε σχέση με τις αρχές του άρθρου 58 της Συνθήκης ΕΚΑΧ, στερούνται προφανώς οποιασδήποτε νομικής βάσης, που θα μπορούσε να καταστήσει νόμιμη την άσκηση της διακριτικής εξουσίας εκ μέρους της καθής κατά την αναφερθείσα επέμβαση στο σύστημα ποσοστώσεων. Συνεπώς, οι αποφάσεις αυτές δεν έχουν νομικό έρεισμα και είναι άκυρες λόγω καταχρήσεως εξουσίας.

2. Όπως τονίζει η *Επιτροπή*, οι αποφάσεις 533 και 1698/82 δεν επιδιώκουν σκοπούς περιφερειακής πολιτικής ή σχετικούς με τη δομή των επιχειρήσεων. Ναι μεν αληθεύει ότι οι αποφάσεις αυτές εφαρμόζονται κυρίως στις ιταλικές επιχειρήσεις, πλην όμως αφορούν και τρεις γαλλικές, δύο γερμανικές και μια βρετανική επιχείρηση. Εξάλλου, ο τρόπος κατά τον οποίο εφαρμόζονται στα διάφορα κράτη μέλη δεν έχει σημασία για την εκτίμηση της νομιμότητας των αποφάσεων αυτών, διότι οι εν λόγω αποφάσεις δεν θέτουν ως κριτήρια για την εφαρμογή τους αν μια επιχείρηση ανήκει σε ένα κράτος μέλος ή σε ορισμένη περιοχή.

2.1. Η Επιτροπή παρατηρεί ότι η κατάσταση στην οποία κινδύνευαν να βρεθούν οι μονοπαραγωγικές λόγω της εξέλιξης της αγοράς ράβδων οπλισμού σκυροδέματος και των ιδιαίτερα υψηλών ποσοστών μείωσης που ίσχυαν το δεύτερο και τρίτο τρίμηνο του 1982 συνιστά εξαιρετική δυσκολία κατά την έννοια του άρθρου 14 των αποφάσεων 1831/81 και 1696/82 για τις επιχειρήσεις που αποτελούν αντικείμενο των αποφάσεων 533 και 1698/82. Η Επιτροπή εξέτασε όλα τα αποφασιστικά στοιχεία σχετικά με την ύπαρξη αυτών των εξαιρετικών δυσκολιών. Μεταξύ των στοιχείων αυτών είναι η εξέλιξη της αγοράς ράβδων οπλισμού σκυροδέματος, αφενός, και της αγοράς πλατέων, αφετέρου, και επιπλέον η κατάσταση σχετικά με τα έξοδα και τις τιμές, καθώς και η δομή των επιχειρήσεων.

2.2. Στα συμπεράσματα όπου καταλήγουν οι προσφεύγουσες από την εξέλιξη των ποσοστών μείωσης για τις ράβδους οπλισμού σκυροδέματος κατά το δεύτερο, τρίτο και τέταρτο τρίμηνο του 1982 δεν λαμβάνεται υπόψη ότι το τρίτο τρίμηνο συνέπιπτε με την περίοδο διακοπών. Αυτό σημαίνει ότι για το τρίτο τρίμηνο είναι δυνατό να θεωρηθεί ότι ίσχυε υψηλότερο ποσοστό μείωσης απ' ό,τι το δεύτερο τρίμηνο. Εκτός αυτού, η κατάσταση το τέταρτο τρίμηνο του 1982 δεν είναι δυνατό να συγκριθεί με την εξαιρετική κατάσταση που επικρατούσε το δεύτερο και τρίτο

τρίμηνο. Πράγματι, μέχρι το τέταρτο τρίμηνο, η οικονομική κατάσταση είχε κάπως βελτιωθεί, αφενός, λόγω μικρής αύξησης των τιμών των ράβδων οπλισμού σκυροδέματος και, αφετέρου, λόγω ελαφράς μείωσης των τιμών του παλαιοσιδήρου.

2.3. Για να αντιμετωπίσει όμως τον άμεσο κίνδυνο, η Επιτροπή δεν μπορούσε να εφαρμόσει το άρθρο 14 της αποφάσεως 1831/81 ή 1696/82, διότι τη διάταξη αυτή μπορούσαν να επικαλεστούν οι μικρές μονοπαραγωγικές επιχειρήσεις. Οι μεσαίες όμως μονοπαραγωγικές βρίσκονταν στην ίδια κατάσταση εξαιρετικών δυσκολιών.

2.4. Αντίθετα, η Επιτροπή μπορούσε να εφαρμόσει το άρθρο 16 της απόφασης 1831/81 (και το άρθρο 18 της απόφασης 1696/82), διάταξη που την εξουσιοδοτούσε να προβεί στις αναγκαίες προσαρμογές με γενική απόφαση. Για το λόγο αυτό, εξέδωσε τις αποφάσεις 533 και 1698/82 βάσει των άρθρων αυτών, όπως προκύπτει σαφώς από τις αιτιολογικές σκέψεις των εν λόγω αποφάσεων.

2.5. Κατά την Επιτροπή, τα άρθρα 16 και 18 που αναφέρθηκαν της αναγνωρίζουν ευρεία διακριτική εξουσία στο να λαμβάνει αναγκαία μέτρα προς εξουδετέρωση των εξαιρετικών δυσκολιών. Έτσι, μπορεί να εξαρτήσει τα μέτρα αυτά από μια αίτηση των ενδιαφερομένων επιχειρήσεων ή να θεσπίσει μια διάταξη, που η εφαρμογή της εξουδετερώνει αυτόματα τις υφιστάμενες δυσχέρειες. Στην προκειμένη περίπτωση επιβαλλόταν η δεύτερη λύση· επειδή τις εξαιρετικές δυσκολίες, τις οποίες αντιμετώπιζαν οι μονοπαραγωγικές, τις αντιμετώπιζε όλη η κατηγορία των επιχειρήσεων αυτών. Το γενονός ότι όλες οι επιχειρήσεις, των οποίων η παραγωγή αποτελούνταν πάνω από 30 % από ράβδους οπλισμού σκυροδέματος, βρίσκονταν σε εξαιρετικές δυσκολίες, οφειλόταν στο ότι οι ράβδοι οπλισμού σκυροδέματος, αντίθετα προς τα άλλα προϊόντα σιδήρου και χάλυβα (συμπεριλαμβανομένων των κατηγοριών IV και VI), αποτελούν ένα ομοιογενές προϊόν. Η αρχή της ισότητας όμως επιβάλλει να επεκταθεί το προβλεπόμενο πλεονέκτημα σε όλες τις επιχειρήσεις της κατηγορίας αυτής. Στην περίπτωση αυτή όμως δεν είναι αναγκαία ούτε η διαδικασία που απαιτεί υποβολή αίτησης.

Κατά τα λοιπά, η κανονιστική ρύθμιση των περιπτώσεων εξαιρετικών δυσκολιών, όπως προβλέπεται στο άρθρο 1 των αποφάσεων 533 και 1698/82, διευκολύνει την απλοποίηση των διοικητικών διατυπώσεων. Ακόμη και αν η Επιτροπή ήθελε να εξαρτήσει την εφαρμογή των διατάξεων αυτών από την υποβολή αίτησης, έπρεπε να καθορίσει, με διοικητικές οδηγίες, τις προϋποθέσεις εφαρμογής της εξαιρετικής διάταξης. Το αποτέλεσμα που επιτεύχθηκε με την υπάρχουσα κανονιστική ρύθμιση.

2.6. Κατά την Επιτροπή, συγκεντρώνονται οι προϋποθέσεις των αναφερθέντων άρθρων 16 και 18, καθόσον η εξέλιξη της αγοράς ράβδων οπλισμού σκυροδέματος, όπως περιγράφηκε, είχε ως συνέπεια την ουσιαστική αλλαγή της αγοράς χάλυβα με συνέπεια ότι η εφαρμογή των αποφάσεων 1831/81 και 1696/82 προσέκρουσε σε απρόβλεπτες δυσκολίες. Η ερμηνεία που δίδουν οι προσφεύγουσες, σύμφωνα με την οποία δεν υπήρχε «ουσιαστική αλλαγή στην αγορά χάλυβα», αλλά μόνο βαθμιαία επιδείνωση, ενώ τα άρθρα 16 και 18 προϋποθέτουν πτώση της ποιότητας, δεν βρίσκει κανένα έρεισμα στις διατάξεις αυτές. Εξάλλου, η θεαματική μείωση των τιμών των ράβδων οπλισμού σκυροδέματος κατά το πρώτο τρίμηνο του 1982 και η εντεύθεν απειλή κατά της ύπαρξης των μονοπαραγωγικών συνιστούσαν οπωσδήποτε χειροτέρευση ως προς την ποιότητα σε σχέση με την κατάσταση που επικρατούσε προηγουμένως. Εξάλλου, η εξέλιξη αυτή ήταν απρόβλεπτη. Σχετικά, η Επιτροπή παρατηρεί ότι

δεν έχει σημασία, για την ερμηνεία του άρθρου 16 της απόφασης 1831/81, το αν μια κατάσταση ήταν ή όχι δυνατό να προβλεφθεί κατά το τέλος του 1981. Η διάταξη αυτή εξουσιοδοτεί και υποχρεώνει την Επιτροπή να προβεί στις αναγκαίες τροποποιήσεις της απόφασης 1831/81, όταν η εφαρμογή της προσκρούει σε δυσκολίες, που κατά την έκδοση της απόφασης δεν ήταν δυνατό να προβλεφθούν. Αντίθετα, αιτιολογία της απόφασης 1698/82 δεν ήταν οι απρόβλεπτες δυσκολίες: με τις αιτιολογικές της σκέψεις απλώς τονίζεται ότι επήλθε ουσιαστική αλλαγή στην αγορά ράβδων οπλισμού σκυροδέματος· βάσει του άρθρου 18 της απόφασης 1696/82 αρκεί το γενονός ότι πληρούται η προϋπόθεση αυτή.

2.7. Τέλος, η Επιτροπή αναφέρει ότι, βάσει του άρθρου 58 της Συνθήκης ΕΚΑΧ, υποχρεούνταν να θεσπίσει τις αναγκαίες διατάξεις, δηλαδή τις αποφάσεις 533 και 1698/82· με τις αποφάσεις αυτές δεν επήλθε ουσιαστική αλλαγή του συστήματος ποσοστώσεων, αλλά — όπως συνάγεται από τον εξαιρετικό χαρακτήρα τους — κατέστη δυνατή η εξουδετέρωση των εξαιρετικών δυσκολιών.

2.8. Οι αποφάσεις 533 και 1698/82 εκδόθηκαν συνεπώς βάσει του άρθρου 16 της απόφασης 1831/81 και του άρθρου 18 της απόφασης 1696/82· επομένως, συγκεντρώνονταν οι προϋποθέσεις για την εφαρμογή των άρθρων αυτών. Κατά συνέπεια, δεν στερούνται νομικού ερείσματος ούτε υπάρχει κατάχρηση εξουσίας.

γ) Ως προς την αιτίαση ότι δεν ελήφθησαν υπόψη βασικοί στόχοι της Συνθήκης ΕΚΑΧ

1. Κατά τις *προσφεύγουσες* η Επιτροπή, απευθύνοντας τις αποφάσεις της 533 και 1698/82 αποκλειστικά σε επιχειρήσεις, τών οποίων η παραγωγή συνίστατο σε ράβδους οπλισμού σκυροδέματος, παρέβλεψε τους στόχους των άρθρων 2, παράγραφος 2, και 3, στοιχεία δ και ζ, της Συνθήκης ΕΚΑΧ. Από τις διατάξεις αυτές συνάγεται ως αρχή ότι είναι ευκταία και θετική κάθε δυναμική συμπεριφορά που επιτρέπει στην επιχείρηση να αντιμετωπίζει την εξέλιξη της αγοράς και να προσαρμόζει την παραγωγή στις ανάγκες της ζήτησης στην αγορά χάλυβα. Οι αποφάσεις 533 και 1698/82 παραβιάζουν την αρχή αυτή. Συγκεκριμένα, ευνοούν τις επιχειρήσεις που, παρά τη γενική διαρθρωτική κρίση που είναι γνωστό ότι υπάρχει από χρόνια στην αγορά ράβδων οπλισμού σκυροδέματος, βασίστηκαν αποκλειστικά στην παραγωγή όσο το δυνατό μεγαλυτέρων ποσοτήτων ενός μόνο προϊόντος, για το οποίο η ζήτηση στην αγορά είναι πολύ μικρότερη απ' ό,τι για άλλα προϊόντα.

Σενεπώς υπάρχει προφανής παραβίαση της Συνθήκης ΕΚΑΧ και κατάχρηση εξουσίας.

2. Η *Επιτροπή* απαντάει ότι σε περιόδους κρίσης δεν είναι δυνατό να πραγματοποιούνται ταυτόχρονα όλοι οι σκοποί της Συνθήκης.

Συνεπώς, θεωρεί την αιτίαση των προσφευγουσών ως αβάσιμη, δεδομένου ότι οι προσβαλλόμενες αποφάσεις δεν επιδιώκουν σκοπούς που έχουν σχέση με τη δομή των επιχειρήσεων.

Το σύστημα ποσοστώσεων εξυπηρετεί αναμφισβήτητα τους βασικούς στόχους της Συνθήκης, δεδομένου ότι επιτρέπει την προσαρμογή της παραγωγής στη ζήτηση και διευκολύνει τη λήψη των αναγκαίων μέτρων αναδιάρθρωσης εκ μέρους των επιχειρήσεων. Οι αποφάσεις 533 και 1698/82 αποτελούν μέρος του συστήματος αυτού, εμποδίζοντας το σύστημα αυτό να έχει δυσανάλογες συνέπειες για ορισμένες επιχειρήσεις, που καθορίζονται με αντικειμε-

νικά κριτήρια. Αν η Επιτροπή είχε αδρανήσει, θα είχε εκτεθεί στον κίνδυνο να της προσαφθεί ότι προσέβαλε θεμελιώδη δικαιώματα των επιχειρήσεων.

δ) Επί του λόγου περί παραβιάσεως της αρχής της απαγόρευσης των διακρίσεων.

1. Οι *προσφεύγουσες* προσάπτουν στην καθής ότι ενήργησε κατά κατάχρηση εξουσίας επιπλέον διότι ευνόησε τις μικρές και μεσαίες χαλυβουργίες και, εφαρμόζοντας κριτήρια οριοθέτησης που αντικειμενικά δεν δικαιολογούσαν διαφορετική μεταχείριση, έβλαψε τις επιχειρήσεις «κάθετης οργάνωσης της παραγωγής».

1.1. Έτσι η Επιτροπή, χωρίς να ερευνήσει, δέχτηκε ότι όλες οι επιχειρήσεις που δεν ωφελήθηκαν από τα πλεονεκτήματα που παραχωρήθηκαν, βρίσκονταν σε καλύτερη κατάσταση εντός της αγοράς ως προς τα άλλα προϊόντα τους και συνεπώς σε καλύτερη οικονομική κατάσταση. Η υπόθεση αυτή είναι εσφαλμένη, διότι κατ' αρχήν δεν είναι δίκαιο να υποχρεώνονται οι επιχειρήσεις να επιδοτούν, με κέρδη που αντλούν από άλλους τομείς της επιχείρησης, ορισμένο τομέα παραγωγής τους που δεν είναι πλέον βιώσιμος αυτοτελώς. Στην περίπτωση αυτή, μια επιχείρηση που έχει διαφοροποιήσει την παραγωγή της θα έπρεπε επίσης να χρησιμοποιήσει τα κέρδη που προέρχονται από τομείς τελείως άσχετους με την παραγωγή χάλυβα, για να χρηματοδοτήσει, ασκόπως από οικονομική άποψη, τον τομέα των ράβδων οπλισμού σκυροδέματος. Επίσης, το επιχείρημα του συμψηφισμού είναι εκ των προτέρων ανεφάρμοστο στις περιπτώσεις που μια επιχείρηση έχει ζημίες και σε άλλα προϊόντα χάλυβα από άλλες κατηγορίες, παρά την αύξηση των κερδών.

1.2. Εξάλλου, η Επιτροπή δεν έλαβε υπόψη το σκοπό του άρθρου 58, παράγραφος 2, της Συνθήκης ΕΟΚ, δηλαδή την προστασία της απασχολήσεως. Δεν υπάρχει λόγος για τον οποίο η απασχόληση στις επιχειρήσεις «κάθετης οργάνωσης της παραγωγής» απειλείται περισσότερο απ' ό,τι στις μονοπαραγωγικές.

1.3. Μεταξύ των ευνοημένων επιχειρήσεων υπάρχουν αναμφισβήτητα πολλές, των οποίων η οικονομική κατάσταση είναι καλύτερη ή, τουλάχιστον, όχι χειρότερη από την κατάσταση των επιχειρήσεων που δεν έχουν ωφεληθεί από τις προσβαλλόμενες διατάξεις. Εξάλλου, φαίνεται ότι αποκλείεται τελείως να έχουν πληγεί όλες οι μικρές και μεσαίες μονοπαραγωγικές επιχειρήσεις παραγωγής ράβδων οπλισμού σκυροδέματος, ανεξαιρέτως και στον ίδιο βαθμό, από τις ποσοστώσεις που έχουν καθοριστεί για το προϊόν αυτό, ώστε να είναι «αναγκαία» η προσαρμογή.

2. Η *Thyssen AG* προσθέτει ότι, σε σχέση με την παραγωγή ράβδων οπλισμού σκυροδέματος, πρέπει να θεωρηθεί και αυτή ως «μονοπαραγωγική», όπως οι επιχειρήσεις που ευνόησε η καθής. Επενδύοντας με μεγάλο κόστος δημιούργησε στο Oberhausen ηλεκτρικό χαλυβουργείο, που προορίζεται αποκλειστικά για την παραγωγή ράβδων οπλισμού σκυροδέματος, χονδροσύρματος και εμπορικών χαλύβων. Ο συμψηφισμός κερδών και ζημιών στο εσωτερικό μιας επιχείρησης, όπως την περιγράφει η καθής, δεν ισχύει για την προσφεύγουσα, δεδομένου ότι δεν είναι δυνατή για τεχνικούς λόγους η παραγωγή άλλων προϊόντων, ιδίως πλατέων, σε εγκαταστάσεις που προορίζονται για την παραγωγή ενός μόνο προϊόντος. Συνεπώς, αν η καθής επενέβη στον ανταγωνισμό διότι οι μονοπαραγωγικές βρίσκονταν σε μειονεκτική θέση, θα έπρεπε οι επιχειρήσεις, όπως η Thyssen AG, να ωφεληθούν από τα ίδια πλεονεκτήματα.

2.1. Εξάλλου, σύμφωνα με τη νομολογία του Δικαστηρίου (απόφαση της 7. 7. 1982 στην υπόθεση 119/81, Klöckner-Werke κατά Επιτροπής, Slg. 1982, 2627), η εφαρμογή του άρθρου 58 της Συνθήκης ΕΚΑΧ απαιτεί να μη λαμβάνονται υπόψη όλες οι διαφορές ως προς τη δομή και την οικονομική κατάσταση των μεμονωμένων

παραγωγών χάλυβα κατά τον καθορισμό των ποσοστών μείωσης. Αποκλίσεις από την αρχή των ομοιόμορφων ποσοστών μείωσης είναι συνεπώς επιτρεπτές μόνο σε πραγματικά εξαιρετικές περιπτώσεις, ώστε να αποφεύγονται στη συγκεκριμένη περίπτωση υπερβολικά αυστηρές λύσεις.

3. Η *Επιτροπή* ισχυρίζεται ότι άσκησε τη διακριτική εξουσία που διέθετε χωρίς να εισαγάγει διακρίσεις. Ναι μεν με τις αποφάσεις 533 και 1698/82 εφαρμόστηκε διαφορετική μεταχείριση στις μονοπαραγωγικές από εκείνη που ίσχυε για τις επιχειρήσεις «κάθετης οργάνωσης της παραγωγής», πλην όμως η άνιση αυτή μεταχείριση δεν αποτελεί δυσμενή διάκριση, καθόσον δεν πρόκειται για συγκρίσιμες καταστάσεις. Μεταξύ των μονοπαραγωγικών και των επιχειρήσεων «κάθετης οργάνωσης της παραγωγής» υπάρχουν σημαντικές αντικειμενικές διαφορές, που συνοψίζονται ως εξής:

1) οι μονοπαραγωγικές είναι μικρές και μεσαίες επιχειρήσεις· αντίθετα, τα χαλυβουργεία «κάθετης οργάνωσης της παραγωγής» είναι μεγάλες επιχειρήσεις,

2) κατά κανόνα τα προϊόντα των κατηγοριών IV, V και VI αντιπροσωπεύουν πάνω από το 90 % της παραγωγής των μονοπαραγωγικών· τα ίδια προϊόντα στις επιχειρήσεις «κάθετης οργάνωσης της παραγωγής» αποτελούν συνήθως μόνο ένα μέρος που αντιστοιχεί στο 20 % της παραγωγής,

3) ο επιβεβλημένος από την κρίση καθορισμός ιδιαίτερα υψηλών ποσοστών μείωσης για τις ράβδους οπλισμού σκυροδέματος κατά το δεύτερο και τρίτο τρίμηνο του 1982 απομάκρυνε τον κίνδυνο της καταστροφής των μονοπαραγωγικών επιχειρήσεων· αντίθετα, τα χαλυβουργεία των επιχειρήσεων «κάθετης οργάνωσης της παραγωγής» είχαν τη δυνατότητα να συμψηφίσουν τις επιβαρύνσεις που ήταν αποτέλεσμα των υψηλών ποσοστών μείωσης για τις ράβδους οπλισμού σκυροδέματος με την αύξηση των τιμών των πλατέων.

3.1. Σημασία έχει το τελευταίο αυτό σημείο, δηλαδή η δυνατότητα συμψηφισμού. Η δυνατότητα αυτή προφυλάσσει τις επιχειρήσεις «κάθετης οργάνωσης της παραγωγής» από την καταστροφή, ενώ, επειδή οι μονοπαραγωγικές επιχειρήσεις δεν έχουν αυτή τη δυνατότητα συμψηφισμού διατρέχουν τον κίνδυνο της καταστροφής. Αυτές οι δύο, τελείως διαφορετικές καταστάσεις, έχουν επίσης τελείως διαφορετικές συνέπειες ως προς τη διατήρηση της απασχόλησης στη βιομηχανία σιδήρου και χάλυβα. Μπορεί οι επιχειρήσεις «κάθετης οργάνωσης της παραγωγής» να ήταν αναγκασμένες να καταργήσουν προσωρινά ορισμένες θέσεις εργασίας· για τις μονοπαραγωγικές όμως υπήρχε κίνδυνος οριστικής κατάργησης των θέσεων.

3.2. Στο επιχείρημα των προσφευγουσών, σύμφωνα με το οποίο όλες οι επιχειρήσεις τις οποίες αφορούσαν οι αποφάσεις 533 και 1698/82 δεν αντιμετώπιζαν τις ίδιες οικονομικές δυσχέρειες, η Επιτροπή απαντάει ότι, αφού προέβη σε λεπτομερείς συγκρίσεις τιμών και εξόδων βάσει μιας ανάλυσης της κατάστασης της αγοράς ράβδων οπλισμού σκυροδέματος, κατέληξε στο συμπέρασμα ότι όλες οι επιχειρήσεις, που συγκέντρωναν τις προϋποθέσεις που αναφέρονται στο άρθρο 1 των αποφάσεων 533 και 1698/82, βρίσκονταν στην ίδια οικονομική κατάσταση.

3.3. Όσον αφορά την Thyssen AG, η Επιτροπή εμμένει στο ότι ευλόγως θεώρησε την επιχείρηση αυτή ως επιχείρηση «κάθετης οργάνωσης της παραγωγής». Ενώ η επιχείρηση αυτή διαθέτει εγκαταστάσεις όπου παράγονται επίσης ράβδοι οπλισμού σκυροδέματος σε ηλεκτρικούς φούρνους, το γεγονός όμως αυτό δεν χαρακτηρίζει τη δομή της επιχείρησης αυτής, όπως συμβαίνει στην περίπτωση των μονοπαραγωγικών. Η Thyssen AG παράγει κυρίως πλατέα. Αποφασιστική δεν είναι η δομή των εγκαταστάσεων, αλλά η δομή του συνόλου της επιχείρησης, στην οποία η παραγωγή ράβδων οπλισμού σκυροδέματος αποτελεί μόνο ένα μέρος που ανέρχεται στο 1 % περίπου της συνολικής παραγωγής.

3.4. Κατά την Επιτροπή, οι διαφορές μεταξύ των μονοπαραγωγικών και των επιχειρήσεων «κάθετης οργάνωσης της παραγωγής» είναι τόσο μεγάλες, ώστε η αρχή της ίσης μεταχείρισης δικαιολογεί και μάλιστα επιβάλλει τη λήψη διαφορετικών μέτρων.

ε) Επί του λόγου ότι η Επιτροπή για την επίτευξη του σκοπού της χρησιμοποίησε παράνομα μέσα

1. Οι *προσφεύγουσες* ισχυρίζονται ότι ένας άλλος τρόπος με τον οποίο κατέστη έκδηλη η κατάχρηση εξουσίας αποτελεί το γεγονός ότι η προσφεύγουσα επιδίωξε με παράνομα μέσα το σκοπό της να βελτιώσει την οικονομική κατάσταση των μονοπαραγωγικών, διότι τα μέτρα που έλαβε δεν ήταν αναγκαία, δεν δικαιολογούνταν αντικειμενικά, ήταν δυσανάλογα και ακατάλληλα.

1.1. Έτσι, ελλείπει κάθε αντικειμενική δικαιολογία και αιτιολογία για τη θέσπιση των συγκεκριμένων κριτηρίων που εφαρμόστηκαν για τον προσδιορισμό των επιχειρήσεων που ευνοήθηκαν.

1.2. Η αύξηση των ποσοστώσεων των μονοπαραγωγικών είναι δυσανάλογη, δεδομένου ότι, σε σχέση με μια ομοιόμορφη για όλους τους παραγωγούς ράβδων οπλισμού σκυροδέματος μείωση των ποσοστώσεων, επέτρεψε μόνο κατά 2 % αύξηση της παραγωγής για τις μονοπαραγωγικές κατά ανώτατο όριο, ενώ αντίθετα για τις επιχειρήσεις «κάθετης οργάνωσης της παραγωγής» υπήρξε μετατόπιση μεριδίων της αγοράς ράβδων οπλισμού σκυροδέματος κατά 5 %.

1.3. Τέλος, οι προσβαλλόμενες αποφάσεις δεν ήταν κατάλληλες για την πραγματοποίηση του εξαγγελθέντος στόχου — να αποφευχθεί δηλ. η οικονομική καταστροφή των μονοπαραγωγικών —, δεδομένου ότι, ενόψει της κατάστασης των τιμών στην αγορά ράβδων οπλισμού σκυροδέματος, οι επιχειρήσεις αυτές ήταν αναγκασμένες να πωλήσουν τα προϊόντα τους σε τιμές κάτω του κόστους.

2. Κατά την *Επιτροπή*, οι αιτιολογικές σκέψεις των αποφάσεων 533 και 1698/82 περιέχουν όλα τα ουσιώδη πραγματικά περιστατικά που δικαιολογούν την ιδιαίτερη μεταχείριση των επιχειρήσεων που αφορούσαν. Συνεπώς, τα κριτήρια που επελέγησαν για την εφαρμογή των δύο αποφάσεων δεν ήταν ούτε αυθαίρετα ούτε ανεπαρκώς αιτιολογημένα.

2.1. Όσον αφορά την αιτίαση που διατυπώνουν οι προσφεύγουσες, ότι δηλαδή με τις αναφερθείσες αποφάσεις παραβιάζεται η αρχή της αναλογικότητας, η Επιτροπή αναφέρει ότι οι προσφεύγουσες εκκινούν από την άποψη ότι με τις αποφάσεις γίνεται μια μετατόπιση των μεριδίων της αγοράς κατά 5 %. Η άποψη αυτή είναι εσφαλμένη για δύο λόγους:

πρώτον για τις μονοπαραγωγικές επιχειρήσεις το ποσοστό μείωσης 5 % ισχύει μόνο έναντι του υψηλού ποσοστού μείωσης των άλλων επιχειρήσεων·

δεύτερον, εσφαλμένα οι προσφεύγουσες περιλαμβάνουν στους υπολογισμούς τους, σχετικά με τη μετατόπιση των μεριδίων της αγοράς, και τις επιχειρήσεις οι οποίες ναι μεν πληρούσαν τις προϋποθέσεις του άρθρου 1 των αποφάσεων 533 και 1698/82, στις οποίες όμως εφαρμόστηκε, μεταξύ άλλων, το άρθρο 14 των αποφάσεων 1831/81 και 1696/82. Συνεπώς, αν γίνει η ανάλογη διόρθωση, συνάγεται μετατόπιση των μεριδίων της αγοράς μόνο κατά 1,5 %, οπότε δεν είναι δυνατό να γίνει λόγος για υπερβολική επιβάρυνση των επιχειρήσεων «κάθετης οργάνωσης της παραγωγής».

2.2. Τέλος, η Επιτροπή δέχεται ότι ενώ η απόκλιση από ένα ενιαίο ποσοστό μείωσης που εφαρμοζόταν ανερχόταν για τις μονοπαραγωγικές σε 2 %, έτσι όμως βοηθήθηκαν οι μονοπαραγωγικές, διότι η δυνατότητα παραγωγής μεγαλύτερων ποσοτήτων μείωσε το κατά μονάδα προϊόντος ποσοστό των σταθερών εξόδων.

V — Ερώτημα που τέθηκε στην Επιτροπή

Το Δικαστήριο κάλεσε την Επιτροπή να του παράσχει συγκριτικά στοιχεία μεταξύ των εξόδων και των τιμών των διαφόρων κατηγοριών των προϊόντων ράβδων οπλισμού σκυροδέματος, καθώς και τις αναλύσεις σχετικά με την κατάσταση της αγοράς ράβδων οπλισμού σκυροδέματος και με την οικονομική κατάσταση αυτών των κατηγοριών παραγωγών, βάσει των οποίων η Επιτροπή κατέληξε στο συμπέρασμα ότι όλες οι επιχειρήσεις που ανταποκρίνονταν στα κριτήρια των αποφάσεων 533/82/ΕΚΑΧ και 1698/82/ΕΚΑΧ βρίσκονταν, όσον αφορά τα ουσιώδη σημεία της θέσπισης των ελαττωμένων ποσοστών μείωσης, στην ίδια εξαιρετική και δύσκολη οικονομική κατάσταση.

Η Επιτροπή απάντησε ως εξής:

«Α. Η κατάσταση της αγοράς ράβδων οπλισμού σκυροδέματος κυκλικής διατομής

Κατά το δεύτερο τρίμηνο του 1982, η ζήτηση των ράβδων οπλισμού σκυροδέματος μειώθηκε σαφώς σε σύγκριση με τα δύο προηγούμενα τρίμηνα. Τα ποσοστά μείωσης (— 24 % το τέταρτο τρίμηνο του 1981, — 26 % το πρώτο τρίμηνο του 1982 και — 38 % το δεύτερο τρίμηνο του 1982, καθώς και — 47 % το τρίτο τρίμηνο του 1982) καταδεικνύουν σαφώς την επιδείνωση που επήλθε ως προς τις ποσότητες. Η έντονη αυτή μείωση της ζήτησης στον τομέα των ράβδων οπλισμού σκυροδέματος εξηγείται από τη συγκυριακή κάμψη που είχε επέλθει στον τομέα της οικοδομήσεως και από τη χρησιμοποίηση των υπερβολικών αποθεμάτων εκ μέρους των εμπόρων και των καταναλωτών. Επιπλέον, και οι εξαγωγές μειώθηκαν σημαντικά.

Μετά από μια εφήμερη αύξηση που επήλθε κατά το τέλος του 1981 και στις αρχές του 1982, οι τιμές των ράβδων οπλισμού σκυροδέματος μειώθηκαν σημαντικά, μάλιστα δε κατά την αρχή του δεύτερου τρίμηνου του 1982 από 600 και πλέον DM έπεσαν στα 550 DM. Η διαμόρφωση των τιμών στην αγορά ράβδων οπλισμού σκυροδέματος εξαρτάται όχι μόνο από τους παραγωγούς, αλλά και από τους εμπόρους, οι οποίοι διαθέτουν στην αγορά το 80 % περίπου των ράβδων οπλισμού σκυροδέματος. Αυξάνοντας τα αποθέματά τους σε περιόδους αύξησης της ζήτησης και διαθέτοντας τα αποθέματά τους σε περιόδους μείωσης της ζήτησης, οι έμποροι εντείνουν τις συγκυριακές αυξομειώσεις των τιμών ράβδων οπλισμού σκυροδέματος.

Κατά τη διάρκεια του τρίτου τριμήνου του 1982, η πτώση των τιμών των ράβδων οπλισμού σκυροδέματος μειώθηκε και εκδηλώθηκε ελαφρά αυξητική τάση. Η τάση αυτή σταθεροποιήθηκε κατά τη διάρκεια του τέταρτου τριμήνου του 1982 και από τότε ενισχύεται με αργό ρυθμό. Η Επιτροπή συνέβαλε στην εξέλιξη αυτή μειώνοντας τις ποσοστώσεις και δημιουργώντας έτσι μια καλύτερη ισορροπία στην αγορά.

Β. Σύγκριση των εξόδων παραγωγής και των τιμών για τις διάφορες ομάδες παραγωγών ράβδων οπλισμού σκυροδέματος κυκλικής διατομής κατά το δεύτερο και τρίτο τρίμηνο του 1982

Στην ανάλυση εξόδων γίνεται διάκριση ανάλογα με τις εξής διαφορετικές μεθόδους κατασκευής:

α) επανέλαση σιδηροτροχιών

β) έλαση αγορασμένων χελωνών

γ) κατασκευή χάλυβα με κατανάλωση ηλεκτρικής ενέργειας με συνεχή χύτευση

δ) κατασκευή χάλυβα με κατανάλωση ηλεκτρικής ενέργειας από ημιτελικά προϊόντα

ε) παραγωγή με βάση ακατέργαστο χυτοσίδηρο (στις επιχειρήσεις κάθετης οργάνωσης της παραγωγής).

Τα έξοδα επανελάσεως σιδηροτροχιών κατά το πρώτο και τρίτο τρίμηνο ήταν χαμηλότερα απ' ό,τι για τις άλλες κατηγορίες. Κατά το δεύτερο τρίμηνο 1982 ανήλθαν σε 560 DM περίπου.

Τα έξοδα των επιχειρήσεων ελάσεως χελωνών έφθασαν σε 615 DM περίπου. Οι εν λόγω επιχειρήσεις αγοράζουν χελώνες, που πρόκειται να υποστούν έλαση είτε

μέσα στην Κοινότητα είτε σε τρίτες χώρες. Η αγορά χελωνών εξηγείται είτε από το γεγονός ότι οι επιχειρήσεις αυτές δεν παράγουν ακατέργαστο χάλυβα είτε από το ότι παράγουν παρά πολύ λίγο.

Όσον αφορά τα ηλεκτροκίνητα χαλυβουργεία συνεχούς χύτευσης, τα έξοδα υπολογίστηκαν για σύγχρονες επιχειρήσεις μεγάλου σχετικά μεγέθους. Στην περίπτωση αυτή έφθασαν τα 600 DM περίπου. Οι λιγότερο σύγχρονες και μικρότερες επιχειρήσεις είχαν κάπως μεγαλύτερα έξοδα.

Πολύ λίγα ηλεκτροκίνητα χαλυβουργεία διαθέτουν εγκατάσταση για ημιτελικά προϊόντα. Απ' όσα γνωρίζουμε όμως, οι εγκαταστάσεις αυτές δεν χρησιμοποιήθηκαν κατά τη διάρκεια του δεύτερου και του τρίτου τριμήνου του 1982. Αν είχαν χρησιμοποιηθεί για την κατασκευή ημιτελικών προϊόντων, το κόστος παραγωγής ράβδων οπλισμού σκυροδέματος κυκλικής διατομής θα έπρεπε να ανέλθει σε 670 DM περίπου.

Στις επιχειρήσεις κάθετης οργάνωσης της παραγωγής, που κατασκευάζουν ράβδους, οπλισμού σκυροδέματος κυκλικής διατομής βάσει ακατεργάστου χυτοσιδήρου, το κόστος παραγωγής υπερέβη τα 700 DM.

Κατά τη διάρκεια της υπό κρίση περιόδου, η μέση τιμή των ράβδων οπλισμού σκυροδέματος κυκλικής διατομής ανήλθε σε 550 DM περίπου, τιμή εργοστασίου. Όσον αφορά τις επιχειρήσεις ελάσεως σιδηροτροχιών, η μέση αυτή τιμή ανήλθε σε 500 DM περίπου. Δεδομένου ότι οι εν λόγω επιχειρήσεις δεν παρέχουν εγγύηση για την ποιότητα των ράβδων οπλισμού σκυροδέματος που παράγουν, μπορούν να ορίσουν τιμές που ορίζουν οι άλλες επιχειρήσεις.

Μόνο οι μονοπαραγωγικές, που χρησιμοποιούν κυρίως τις μεθόδους παραγωγής που αναφέρονται υπό 6) και γ) επωφελήθηκαν από την κατά 5 % ελάττωση του ποσοστού μείωσης. Οι μονοπαραγωγικές που προβαίνουν σε έλαση σιδηροτροχιών επωφελήθηκαν από τις προσαρμογές που προβλέπει το άρθρο 14. Η τελευταία αυτή ομάδα υπάγεται στην κατηγορία των επιχειρήσεων των οποίων η παραγωγή αναφοράς είναι κατώτερη των 100 000 τόνων.

Γ. Η οικονομική κατάσταση των διαφόρων ομάδων επιχειρήσεων

Η οικονομική κατάσταση των μονοπαραγωγικών, δηλαδή των επιχειρήσεων που εφαρμόζουν τις μεθόδους που αναφέρονται στα σημεία α) μέχρι δ) χαρακτηρίζεται από το γεγονός ότι οι επιχειρήσεις αυτές δεν έχουν αξιόλογα αποθέματα. Τα κέρδη που ενδεχομένως πραγματοποιούνται χρησιμοποιούνται για τον εκσυγχρονισμό των εγκαταστάσεων, ο οποίος επιδιώκεται επίσης στον τομέα της παραγωγής ράβδων οπλισμού σκληροδέματος. Οι ζημίες που υπέστησαν κατά τη διάρκεια του δεύτερου και του τρίτου τριμήνου του 1982 αντιπροσωπεύουν συνεπώς σοβαρή απειλή. Επειδή και η σχέση μεταξύ κόστους και τιμής δεν ήταν ικανοποιητική και για τα άλλα προϊόντα που παράγουν οι επιχειρήσεις αυτές (κατηγορίες IV και VI), οι ζημίες που υπέστησαν από την παραγωγή των ράβδων οπλισμού σκυροδέματος δεν ήταν δυνατόν να αντισταθμιστούν.

Κατά τη διάρκεια του πρώτου εξαμήνου του 1982, στις επιχειρήσεις «κάθετης οργάνωσης της παραγωγής» σημειώθηκε έντονη αύξηση των τιμών και ελαφρά αύξηση των ποσοτήτων για όλα σχεδόν τα πλατέα. Αυτή η αύξηση τιμών ήταν πάνω από 100 DM . Οι ράβδοι οπλισμού σκυροδέματος επιδρούν πολύ λίγο στην οικονομική κατάσταση των επιχειρήσεων «κάθετης οργάνωσης της παραγωγής», δεδομένου ότι το προϊόν αυτό αποτελεί μόνο ένα μέρος της συνολικής παραγωγής που ανέρχεται περίπου σε 5 %.

Κατά τη διάρκεια του τρίτου τριμήνου, η τιμή των ράβδων οπλισμού σκυροδέματος άρχισε να αυξάνει ελαφρά, ενώ μειώθηκε ελαφρά η τιμή του παλαιοσιδήρου που καθορίζει ουσιαστικά το κόστος των μονοπαραγωγικών. Συνεπώς μειώθηκε η διαφορά μεταξύ τιμής και κόστους, που ανερχόταν σε περίπου 50 DM ή περισσότερα. Για το λόγο αυτό, η οικονομική κατάσταση των μονοπαραγωγικών βελτιώθηκε ελαφρά. Η Επιτροπή ενήργησε πλέον την ελάττωση κατά 5 % του ποσοστού μείωσης παρά μόνο βάσει εξέτασης των μεμονωμένων περιπτώσεων.»

VI — Προφορική διαδικασία

Κατά τη συνεδρίαση της 28ης Σεπτεμβρίου 1983, ανέπτυξαν προφορικά τις παρατηρήσεις τους η Walzstahl-Vereinigung και η Thyssen AG, εκπροσωπούμενες από το δικηγόρο J. Sedemund, επικουρούμενο από τον P. Killing και η Επιτροπή, εκπροσωπούμενη από τον R. Wägenbaur, επικουρούμενο από τον E. Grabitz και τον H. Kutscher, ως εμπειρογνώμονα.

Ο γενικός εισαγγελέας ανέπτυξε τις προτάσεις του κατά τη συνεδρίαση της 22ας Νοεμβρίου 1983.

Σκεπτικό

1 Με δικόγραφα που κατέθεσε στη γραμματεία του Δικαστηρίου στις 30 Απριλίου και στις 23 Αυγούστου 1982 η Walzstahl-Vereinigung, με έδρα το Düsseldorf, άσκησε, δυνάμει του άρθρου 33, δεύτερη παράγραφος, της Συνθήκης ΕΚΑΧ, δύο προσφυγές με τις οποίες ζητεί την ακύρωση των γενικών αποφάσεων 533/82 της Επιτροπής, της 3ης Μαρτίου 1982, περί της τρίτης τροποποιήσεως της αποφάσεως 1831/81/ΕΚΑΧ, περί εισαγωγής συστήματος επιτηρήσεως και νέου συστήματος ποσοστώσεων της παραγωγής ορισμένων προϊόντων για τις επιχειρήσεις της βιομηχανίας σιδήρου και χάλυβα (ΕΕ L 65, σ. 6) και 1698/82 της Επιτροπής, της 30ής Ιουνίου 1982, σχετικά με την προσαρμογή των ποσοστών μειώσεως της κατηγορίας V για ορισμένες επιχειρήσεις, όσον αφορά το τρίτο τρίμηνο του 1982 (ΕΕ L 191, σ. 43).

2 Με δικόγραφα που κατέθεσε στη γραμματεία του Δικαστηρίου στις 11 Μαΐου και 31 Αυγούστου 1982 η Thyssen Aktiengesellschaft (στο εξής: Thyssen AG), με έδρα το Duisburg, άσκησε, δυνάμει της ίδιας διάταξης, δύο προσφυγές με τις οποίες ζητεί την ακύρωση των απευθυνθεισών προς αυτήν ατομικών αποφάσεων της Επιτροπής, της 30ής Μαρτίου και της 20ής Ιουλίου 1982, σχετικά με τις παραγωγές αναφοράς και τις ποσοστώσεις παραγωγής για το δεύτερο και τρίτο τρίμηνο του 1982, κατά το μέρος που αφορούν τα ποσοστά μείωσης για την κατηγορία V. Οι δύο προσφυγές ουσιαστικά βασίζονται στον ισχυρισμό ότι οι αναφερθείσες γενικές αποφάσεις 533/82 και 1698/82 είναι παράνομες.

3 Με διάταξη της 23ης Μαρτίου 1983, το Δικαστήριο αποφάσισε να ενώσει και να συνεκδικάσει τις τέσσερις υποθέσεις προς διευκόλυνση της προφορικής διαδικασίας και προς έκδοση κοινής απόφασης.

4 Πριν εξεταστούν οι προσφυγές αυτές, πρέπει να υπενθυμιστεί το κανονιστικό πλαίσιο στο οποίο εντάσσονται οι προσβαλλόμενες γενικές αποφάσεις:

5 Με τη γενική της απόφαση 2794/80, της 31ης Οκτωβρίου 1980 (ABl. L 291, σ. 1), ενόψει της έκδηλης κρίσης στην αγορά σιδήρου και χάλυβα, η Επιτροπή θέσπισε, σύμφωνα με το άρθρο 58 της Συνθήκης ΕΚΑΧ, σύστημα τριμηνιαίων ποσοστώσεων παραγωγής για τις επιχειρήσεις της βιομηχανίας σιδήρου και χάλυβα της Κοινότητας. Σύμφωνα με το ανωτέρω σύστημα, για κάθε μια από τις κατηγορίες των προϊόντων που υπάγονται σ' αυτό, εφαρμόζεται ένα ποσοστό μείωσης, ενιαίο για όλες τις ενδιαφερόμενες επιχειρήσεις, που υπολογίζεται βάσει της πραγματικής παραγωγής τους κατά τη διάρκεια μιας περιόδου αναφοράς. Επίσης εφαρμόζονται ποσοστά μείωσης για το τμήμα της παραγωγής που είναι δυνατό να παραδοθεί στην Κοινή Αγορά. Η απόφαση προέβλεπε όμως ορισμένες εξαιρέσεις από το σύστημα των ενιαίων ποσοστών μείωσης. Έτσι, οι παραγωγές αναφοράς ήταν αυξημένες για τις επιχειρήσεις που βρίσκονταν σε ορισμένη κατάσταση — ιδίως λόγω των μέτρων που είχαν λάβει σύμφωνα με την πολιτική που ακολουθούσε η Κοινότητα στον τομέα του σιδήρου και του χάλυβα. Εξάλλου, το άρθρο 14 της απόφασης αναγνωρίζει στην Επιτροπή την εξουσία να προσαρμόζει τις διατάξεις μετά από αίτηση μιας επιχείρησης, για την οποία οι περιορισμοί στην παραγωγή ή στις παραδόσεις, σύμφωνα με την απόφαση ή με τις εκτελεστικές της διατάξεις, συνεπάγονταν εξαιρετικές δυσκολίες.

6 Η ρύθμιση που θεσπίστηκε με την απόφαση 2794/80 και ίσχυσε μέχρι την 30ή Ιουνίου 1981 αντικαταστάθηκε από την Επιτροπή με τη γενική απόφαση 1831/81 της 24ης Ιουνίου 1981, περί εισαγωγής συστήματος επιτηρήσεως και νέου συστήματος ποσοστώσεων παραγωγής ορισμένων προϊόντων για τις επιχειρήσεις της βιομηχανίας σιδήρου και χάλυβα (ΕΕ L 180, σ. 1). Ενώ σύμφωνα με την απόφαση 2794/80 όλοι οι ελαφροί μορφοχάλυβες (χονδρόσυρμα, ράβδοι οπλισμού σκυροδέματος κυκλικής διατομής και εμπορικοί χάλυβες) εντάσσονταν στην κατηγορία IV που υπαγόταν στο σύστημα ποσοστώσεων, με την απόφαση 1831/81 διαιρέθηκαν σε τρεις κατηγορίες, δηλαδή στην κατηγορία IV (χονδρόσυρμα), στην κατηγορία V (ράβδοι οπλισμού σκυροδέματος κυκλικής διατομής) και στην κατηγορία VI (εμπορικοί χάλυβες), που δεν υπάγονταν στο νέο σύστημα ποσοστώσεων, αλλά σε σύστημα επιτηρήσεως. Μερικές όμως ημέρες αργότερα, συγκεκριμένα στις 3 Ιουλίου 1981, η Επιτροπή με τη γενική της απόφαση 1832/81 (ΕΕ L 184, σ. 1) συμπεριέλαβε πάλι τις ράβδους οπλισμού σκυροδέματος και τους εμπορικούς χάλυβες στο σύστημα ποσοστώσεων.

7 Όπως και η απόφαση 2794/80, η απόφαση 1831/81 μετρίασε την υπερβολική αυστηρότητα του συστήματος των ενιαίων ποσοστών μείωσης, προβλέποντας αύξηση των παραγωγών αναφοράς των επιχειρήσεων που βρίσκονταν σε ορισμένη κατάσταση και παραχωρώντας στην Επιτροπή, με το άρθρο 14, την εξουσία να προβεί σε προσαρμογές μετά από αίτηση επιχειρήσεων η οποία λόγω του μεγέθους των επιβαλλόμενων ποσοστών μείωσης για ένα τρίμηνο αντιμετώπιζε εξαιρετικές δυσκολίες. Με την απόφαση όμως 1832/81, βάσει της οποίας

συμπεριελήφθησαν πάλι στο σύστημα ποσοστώσεων οι ράβδοι οπλισμού σκυροδέματος και οι εμπορικοί χάλυβες, περιορίστηκε ταυτόχρονα η δυνατότητα επίκλησης του εν λόγω άρθρου 14, ως προς τα προϊόντα αυτά, μόνο στις περιπτώσεις που η ολική παραγωγή αναφοράς των κατηγοριών V και VI ήταν κατώτερη από 60 000 τόνους κατ' έτος.

8 Αντίθετα, το άρθρο 16, παράγραφος 1, της απόφασης 1831/81 της Επιτροπής περιέχει νέα εξουσιοδότηση, η οποία έχει ως εξής:

«Αν προκληθούν ριζικές αλλαγές στην αγορά σιδήρου και χάλυβος ή η εφαρμογή της παρούσας αποφάσεως προσκρούει σε απρόβλεπτες δυσκολίες, η Επιτροπή, με απόφαση γενικής φύσεως, επιφέρει τις αναγκαίες τροποποιήσεις.»

9 Με την πρώτη από τις προσβαλλόμενες γενικές αποφάσεις, δηλαδή την απόφαση 533/82 της 3ης Μαρτίου 1982, η Επιτροπή, βασιζόμενη στο άρθρο 16, παράγραφος 1, της απόφασης 1831/81, θέσπισε εξαίρεση από τα ενιαία ποσοστά μείωσης για το δεύτερο τρίμηνο του 1982, όπως είχαν καθοριστεί με τη γενική απόφαση 532/82 της ίδιας ημερομηνίας (ΕΕ L 65, σ. 5). Η εξαίρεση αυτή έχει ως εξής:

«Για τους παραγωγούς των οποίων η ολική παραγωγή προϊόντων [που εμπίπτουν στη ρύθμιση περί ποσοστώσεων] δεν υπερέβη τις 700 000 τόνους το 1981 και των οποίων η παραγωγή των κατηγοριών IV, V και VI αποτελεί τουλάχιστον το 90 % του συνόλου της παραγωγής τους, τα ποσοστά μειώσεως της κατηγορίας V για τον καθορισμό των ποσοστώσεων παραγωγής και του τμήματος των ποσοστώσεων παραγωγής που μπορούν να παραδοθούν στην Κοινή Αγορά, που καθορίζονται στο ... της αποφάσεως 532/82/ΕΚΑΧ για το δεύτερο τρίμηνο του 1982, αλαττώνονται κατά πέντε ποσοστιαίες μονάδες εάν η παραγωγή της κατηγορίας V αντιπροσωπεύει τουλάχιστον το 30 % της παραγωγής των κατηγοριών IV, V και VI το 1981.»

10 Στις αιτιολογικές σκέψεις της αποφάσεως 533/82, η εξαίρεση αυτή αιτιολογείται ως εξής:

«...

2. Όσον αφορά τις ράβδους οπλισμού σκυροδέματος, που αποτελούν προϊόντα της κατηγορίας V του νέου συστήματος ποσοστώσεων, η μείωση της ζητήσεως που συνεχίστηκε και εντάθηκε κατά τα δύο τελευταία τρίμηνα, λόγω της επιδεινώσεως της συγκυριακής κρίσεως στον οικοδομικό τομέα και λόγω του όγκου των αποθεμάτων, κατέστησαν απαραίτητο τον καθορισμό

πολύ υψηλών ποσοστών μειώσεως. Η μείωση αυτή της ζητήσεως εκφράζεται σε μείωση των τιμών στην αγορά κατά τις τελευταίες εβδομάδες, οι οποίες σε ορισμένες περιοχές της Κοινότητας έπεσαν σαφώς κάτω του επιπέδου που αντιστοιχεί στους προσανατολισμούς της Επιτροπής· αν και με λιγότερη σφοδρότητα, η μείωση αυτή της ζητήσεως πλήττει επίσης τα προϊόντα των κατηγοριών IV (χονδρόσυρμα) και VI (εμπορικά ελάσματα — lamines marchands), τα οποία διατίθενται στους ίδιους τομείς, και συχνά παράγονται από τις ίδιες επιχειρήσεις.

3. Πράγματι υπάρχει στην Κοινότητα σειρά μικρών και μεσαίων επιχειρήσεων των οποίων η παραγωγή εξαρτάται σχεδόν ολικά από την παραγωγή των κατηγοριών IV, V και VI και κατά σημαντικό τμήμα από την παραγωγή ράβδων οπλισμού σκυροδέματος· οι επιχειρήσεις αυτές διαφοροποιούνται σαφώς αφενός μεν από τις επιχειρήσεις που παράγουν επιπλέον πολλές άλλες κατηγορίες προϊόντων και οι οποίες, κατά συνέπεια, μπορούν να επωφεληθούν από την καλύτερη κατάσταση της αγοράς για τα υπόλοιπα προϊόντα τους και αφετέρου από τις επιχειρήσεις που παράγουν μόνο άλλες κατηγορίες προϊόντων.

4. Με την απόφασή της αριθ. 1831/81/ΕΚΑΧ, η Επιτροπή αναγνώρισε ότι το σύστημα ποσοστώσεων ήταν δυνατόν να προκαλέσει εξαιρετικές δυσκολίες σε ορισμένες επιχειρήσεις, "τόσο λόγω του μεγέθους των εγκαταστάσεών τους όσο και λόγω της εξαρτήσεώς τους από έναν περιορισμένο αριθμό προϊόντων", και εισήγαγε το άρθρο 14 στην απόφαση αυτή ώστε να μπορέσει να προσαρμόσει τις παραγωγές αναφοράς των επιχειρήσεων αυτών, εάν το ποσοστό της μειώσεως υπερβαίνει ένα ορισμένο όριο.

   Δεδομένου ότι το ποσοστό μειώσεως ήταν πολύ υψηλό στις ράβδους οπλισμού σκυροδέματος για το δεύτερο τρίμηνο του 1982, είναι σαφές ότι το καθεστώς των ποσοστώσεων θα προκαλέσει εξαιρετικές δυσκολίες στις επιχειρήσεις που αναφέρονται στο ανωτέρω εδάφιο 3. Είναι κατά συνέπεια απαραίτητο να προβλεφθούν τώρα ποσοστώσεις λιγότερο δυσμενείς για τις επιχειρήσεις αυτές.

5. Δεδομένου του μεγάλου αριθμού των επιχειρήσεων που αναφέρονται στο εδάφιο 3 είναι σκόπιμο να προβλεφθεί ότι για τους παραγωγούς αυτούς θα ληφθεί γενική απόφαση περί ελαττώσεως των ποσοστών μειώσεως για τον καθορισμό των ποσοστώσεων.

6. Η επιδείνωση της συγκυριακής κρίσεως στον οικοδομικό τομέα και η ένταση της μειώσεως της ζητήσεως και των τιμών για τον σίδηρο οπλισμού σκυροδέματος συνιστούν ουσιώδη αλλαγή στην αγορά του σιδήρου και χάλυβος κατά την έννοια του άρθρου 16, παράγραφος 1, της αποφάσεως 1831/81/ΕΚΑΧ.»

11 Όταν έληξε η ισχύς του συστήματος ποσοστώσεων που είχε θεσπιστεί με την απόφαση 1831/81, η Επιτροπή εξέδωσε τη γενική απόφαση 1696/82, της 30ής Ιουνίου 1982, περί παρατάσεως του συστήματος επιτηρήσεως και ποσοστώσεων παραγωγής για ορισμένα προϊόντα των επιχειρήσεων σιδήρου και χάλυβα

(ΕΕ L 191, σ. 1). Η απόφαση αυτή, με την οποία υπήχθησαν στο σύστημα ποσοστώσεων οι τρεις κατηγορίες ελαφρών μορφοχαλύβων (χονδρόσυρμα, ράβδοι οπλισμού σκυροδέματος κυκλικής διατομής και εμπορικοί χάλυβες), διατήρησε τις εξαιρέσεις από το σύστημα των ενιαίων ποσοστών μείωσης και τις προϋποθέσεις υπό τις οποίες η Επιτροπή μπορούσε να κάνει χρήση της εξουσίας που να προβαίνει σε προσαρμογές, που της αναγνώριζε το άρθρο 14· η ποσότητα παραγωγής όμως, πάνω από την οποία δεν επιτρεπόταν εξαίρεση, αυξήθηκε από 60 000 σε 100 000 τόνους. Τέλος, το άρθρο 18, παράγραφος 1, της απόφασης 1696/82 περιέχει εξουσιοδοτική ρήτρα, που η διατύπωσή της είναι ίδια με τη διατύπωση του άρθρου 16, παράγραφος 1, της απόφασης 1831/81.

12 Βάσει της ρήτρας αυτής, η Επιτροπή εξέδωσε ταυτόχρονα με την απόφαση 1696/82 τη δεύτερη από τις προσβαλλόμενες γενικές αποφάσεις, δηλαδή την απόφαση 1698/82. Η απόφαση αυτή προβλέπει εξαίρεση από τα ενιαία, εκατοστιαία ποσοστά μείωσης για το τρίτο τρίμηνο του 1982, τα οποία καθορίστηκαν με τη γενική απόφαση 1697/82 της ίδιας ημερομηνίας (ΕΕ L 191, σ. 42). Η εξαίρεση έχει την ίδια διατύπωση με την προαναφερθείσα απόφαση 533/82. Προστίθεται όμως ότι η επιχείρηση στην οποία εγκρίθηκε για το ίδιο τρίμηνο προσαρμογή δυνάμει του άρθρου 14 της απόφασης 1696/82 δεν ωφελείται από την ελάττωση των ποσοστών μείωσης που προβλέπει η απόφαση 1698/82. Στις αιτιολογικές σκέψεις της απόφασης τονίζεται ότι η κατάσταση όσον αφορά τις ράβδους οπλισμού σκυροδέματος έχει επιδεινωθεί, πράγμα που καθιστά αναγκαία την επιβολή για το τρίτο τρίμηνο ακόμη υψηλότερων ποσοστών μείωσης απ' ό,τι για το δεύτερο τρίμηνο. Στη συνέχεια αναφέρεται στις αιτιολογικές σκέψεις:

«...

3. Ήδη για το δεύτερο τρίμηνο του 1982, η Επιτροπή διαπίστωσε ότι η εφαρμογή υψηλών ποσοστών μειώσεως θα μπορούσε να προκαλέσει έκτακτες δυσχέρειες σε ορισμένες μικρές και μεσαίες επιχειρήσεις των οποίων η παραγωγή εξαρτάται σχεδόν ολοκληρωτικά από προϊόντα των κατηγοριών IV, V και VI και σ' ένα σημαντικό βαθμό από την παραγωγή ράβδων οπλισμού. Για το λόγο αυτό, με την απόφαση 533/82/ΕΚΑΧ της 3ης Μαρτίου 1982, η Επιτροπή προέβλεψε την ελάττωση των ποσοστών μειώσεως κατά πέντε εκατοστιαίες μονάδες για τις επιχειρήσεις αυτές, δεδομένου ότι οι ενδιαφερόμενες επιχειρήσεις δεν πληρούν στο σύνολό τους τα απαραίτητα κριτήρια για να επωφεληθούν από το άρθρο 14 της αποφάσεως 1831/81/ΕΚΑΧ, όπως τροποποιήθηκε από την απόφαση 1831/81/ΕΚΑΧ.

...

5. Η επιδείνωση της καταστάσεως στην αγορά των ράβδων οπλισμού και η επακόλουθη ανάγκη καθορισμού εξαιρετικά υψηλών ποσοστών, για το εν λόγω προϊόν, αποτελούν μια ουσιαστική αλλαγή στην αγορά αυτή και προκαλούν δυσχέρειες στην εφαρμογή του καθεστώτος ποσοστώσεων, οι οποίες μόνο εν μέρει προβλέπονται στο άρθρο 14 της αποφάσεως 1696/82/ΕΚΑΧ. Κατά συνέπεια, δυνάμει του άρθρου 18, παράγραφος 1, της αποφάσεως αυτής, είναι αναγκαίο να γίνει προσαρμογή της αποφάσεως για το τρίτο τρίμηνο 1982.»

13 Για το τέταρτο τρίμηνο του 1982, κατά τη διάρκεια του οποίου το ποσοστό μείωσης για τις ράβδους οπλισμού σκυροδέματος παρέμεινε το ίδιο σε σχέση με το τρίτο τρίμηνο, η Επιτροπή δεν προέβλεψε γενική εξαίρεση για τις επιχειρήσεις που αποτελούσαν το αντικείμενο των δύο προσβαλλόμενων αποφάσεων. Αντίθετα, τροποποίησε τα όρια που προβλέπονταν στο άρθρο 14 της απόφασής της 1696/82, ώστε να μπορεί να προβαίνει σε προσαρμογές υπέρ των επιχειρήσεων αυτών κατόπιν αιτήσεως και μετά από έρευνα κάθε ατομικής περίπτωσης.

14 Από τις διατάξεις των αποφάσεων 533/82 και 1698/82 μπορούσαν αναμφισβήτητα να ωφεληθούν, όπως συνάγεται από τα κριτήρια που αναφέρονται σ' αυτές, αποκλειστικά οι επιχειρήσεις που στο εξής αναφέρονται ως «μονοπαραγωγικές». Οι επιχειρήσεις αυτές παράγουν σχεδόν αποκλειστικά προϊόντα των κατηγοριών IV, V και VI και μάλιστα κατά κανόνα από παλαιοσίδηρο, εφαρμόζοντας μια τεχνική βάσει της οποίας δεν παράγονται άλλα προϊόντα σιδήρου και χάλυβα. Αντίθετα, δεν ωφελούνται από τις αποφάσεις 533/82 και 1698/82 οι ονομαζόμενες επιχειρήσεις «κάθετης οργάνωσης της παραγωγής», όπως η Thyssen AG και οι επιχειρήσεις που είναι μέλη του ομίλου Walzstahl-Vereinigung. Οι επιχειρήσεις «κάθετης οργάνωσης της παραγωγής» διαφέρουν από τις μονοπαραγωγικές κυρίως στο ότι παράγουν μεγάλη ποικιλία προϊόντων· το τμήμα της παραγωγής τους σε ράβδους οπλισμού σκυροδέματος κυκλικής διατομής είναι πολύ μικρό. Κατά κανόνα χρησιμοποιούν διαφορετική και δαπανηρότερη τεχνική παραγωγής απ' ό,τι οι μονοπαραγωγικές. Μερικές όμως απ' αυτές, μεταξύ των οποίων και η Thyssen AG, χρησιμοποιούν για την παραγωγή ράβδων οπλισμού σκυροδέματος παρόμοια τεχνική με την τεχνική των μονοπαραγωγικών.

15 Οι προσφεύγουσες ισχυρίζονται, μεταξύ άλλων, ότι οι προσβαλλόμενες γενικές αποφάσεις δεν βρίσκουν έρεισμα ούτε στο άρθρο 58 της Συνθήκης ΕΚΑΧ ούτε στα άρθρα 14 και 16 της απόφασης 1831/81 ή στα άρθρα 14 και 18 της απόφασης 1696/82. Επικαλούμενη τις δήθεν εξαιρετικές δυσκολίες των μονοπαραγωγικών, η Επιτροπή έκανε κατάχρηση της εξουσίας που της παρέχει το άρθρο 16 της απόφασης 1831/81 και το άρθρο 18 της απόφασης 1696/82, με σκοπό να χορηγήσει, χωρίς να εξετάσει τις συγκεκριμένες περιπτώσεις, όπως

προβλέπει το άρθρο 14 των αποφάσεων αυτών, πλεονέκτημα από πλευράς ανταγωνισμού σε ολόκληρη κατηγορία επιχειρήσεων, οι οποίες καλύπτουν το 70 % της αγοράς ράβδων οπλισμού σκυροδέματος της Κοινότητας και μάλιστα χωρίς να προηγηθεί διαβούλευση με τη Συμβουλευτική Επιτροπή ούτε να ζητηθεί η σύμφωνη γνώμη του Συμβουλίου, όπως προβλέπει το άρθρο 58 της Συνθήκης ΕΚΑΧ. Συνεπώς, η Επιτροπή όχι μόνο παραβίασε την αρχή της τηρήσεως ουδέτερης στάσεως έναντι του ανταγωνισμού, στην οποία στηρίζεται το σύστημα των ποσοστώσεων, και την αρχή της απαγόρευσης διακρίσεων και δεν έλαβε υπόψη θεμελιώδεις στόχους της Συνθήκης ΕΚΑΧ, αλλά υπέπεσε επίσης σε κατάχρηση εξουσίας έναντι των προσφευγουσών.

Επί του παραδεκτού

16 Η Επιτροπή υποστηρίζει ότι οι προσφυγές, που όλες στηρίζονται στο άρθρο 33, παράγραφος 2, της Συνθήκης ΕΚΑΧ, είναι απαράδεκτες. Βάσει της διάταξης αυτής, οι επιχειρήσεις ή οι ενώσεις που αναφέρονται στο άρθρο 48 μπορούν να ασκήσουν προσφυγή κατά ατομικών αποφάσεων που τις αφορούν ή κατά γενικών αποφάσεων που θεωρούν ότι συνιστούν έναντι αυτών κατάχρηση εξουσίας.

17 Σχετικά με τις προσφυγές της Walzstahl-Vereinigung, που στρέφονται κατά των γενικών αποφάσεων 533/82 και 1698/82, η Επιτροπή αμφισβητεί το έννομο συμφέρον της προσφεύγουσας ένωσης επιχειρήσεων προς άσκηση προσφυγής. Υποστηρίζει ότι μόνον έξι από τις δεκατρείς επιχειρήσεις — μέλη του ομίλου — που υπάγονται στο σύστημα ποσοστώσεων παράγουν ράβδους οπλισμού σκυροδέματος· το ποσοστό της παραγωγής αυτών δεν υπερβαίνει το 3 % του συνόλου της παραγωγής και των δεκατριών επιχειρήσεων. Το 40 % της παραγωγής ράβδων οπλισμού σκυροδέματος στην Ομοσπονδιακή Δημοκρατία της Γερμανίας παράγεται από επιχειρήσεις που δεν υπάγονται στην προσφεύγουσα ένωση. Συνεπώς τα αποτελέσματα των προσβαλλόμενων γενικών αποφάσεων είναι πολύ μικρής σημασίας για την Walzstahl-Vereinigung.

18 Υπενθυμίζεται σχετικά ότι, σύμφωνα με πάγια νομολογία του Δικαστηρίου, για την ύπαρξη εννόμου συμφέροντος αρκεί η διαπίστωση ότι η προσφεύγουσα αποτελεί ένωση επιχειρήσεων κατά την έννοια των άρθρων 33, δεύτερη παράγραφος, και 48 της Συνθήκης ΕΚΑΧ και ότι προβάλλει κατάχρηση εξουσίας έναντι ενός ή περισσοτέρων από τις επιχειρήσεις που είναι μέλη της, εκθέτοντας εύστοχα τους λόγους για τους οποίους θεωρεί ότι διεπράχθη η προσαπτόμενη

κατάχρηση εξουσίας. Η Επιτροπή δεν αμφισβητεί ότι οι προϋποθέσεις αυτές συντρέχουν στις υπό κρίση υποθέσεις. Αντίθετα, όπως ορθά τόνισε η Επιτροπή, οι προσφυγές της Walzstahl-Vereinigung μπορούν να οδηγήσουν σε ακύρωση των δύο προσβαλλόμενων αποφάσεων μόνον όταν αποδειχτεί πράγματι η ύπαρξη κατάχρησης εξουσίας. Το ζήτημα αυτό όμως ανάγεται στην ουσία των υποθέσεων.

19 Ως προς τις προσφυγές της Thyssen AG, η Επιτροπή αναφέρει ότι η προσφεύγουσα ζήτησε από το Δικαστήριο να ακυρώσει τις ατομικές αποφάσεις σχετικά με τις ποσοστώσεις παραγωγής της για το δεύτερο και τρίτο τρίμηνο του 1982, κατά το μέρος που αφορούν τα ποσοστά μείωσης για τις ράβδους οπλισμού σκυροδέματος κυκλικής διατομής. Δεδομένου ότι τα ποσοστά αυτά βασίζονται στις αποφάσεις 532/82 και 1697/82, οι δε λόγοι ακυρώσεως της προσφεύγουσας στρέφονται στην ουσία κατά των αποφάσεων 533/82 και 1698/82, οι προσφυγές αυτές είναι, τουλάχιστον εν μέρει, απαράδεκτες.

20 Όπως έκρινε το Δικαστήριο με την απόφασή του της 28ης Οκτωβρίου 1981 στις συνεκδικασθείσες υποθέσεις 275/80 και 24/81 (Krupp κατά Επιτροπής, Συλλογή 1981, 2489), αν και στα πλαίσια μιας προσφυγής ακυρώσεως, στρεφόμενης κατά ατομικής αποφάσεως, ο προσφεύγων μπορεί να προβάλει το παράνομο ορισμένων διατάξεων γενικών αποφάσεων, των οποίων εφαρμογή αποτελεί η προσβαλλόμενη απόφαση, η δυνατότητα αυτή του παρέχεται μόνο εάν η ατομική απόφαση στηρίζεται επί των κανόνων των οποίων προβάλλεται το παράνομο. Στην προκειμένη περίπτωση όμως δεν αμφισβητείται ότι υπάρχει στενή σχέση μεταξύ, αφενός, των αποφάσεων περί καθορισμού των ποσοστών μείωσης, μεταξύ άλλων για τις ράβδους οπλισμού σκυροδέματος κυκλικής διατομής και, αφετέρου, των αποφάσεων περί ελάττωσης των ποσοστών αυτών για ορισμένους παραγωγούς ράβδων οπλισμού σκυροδέματος. Οι τελευταίες παραπέμπουν ρητώς στις πρώτες και εκδόθηκαν ταυτόχρονα με αυτές. Εξάλλου, δεδομένου ότι σκοπός των ποσοστών μείωσης είναι η εξεύρεση ισορροπίας μεταξύ της παραγωγής και της προβλεπόμενης ζήτησης, το γενικό ποσοστό μείωσης για τα σχετικά προϊόντα θα ήταν χαμηλότερο, αν δεν προβλεπόταν ελάττωση των ποσοστών μείωσης για τους παραγωγούς που το μερίδιό τους στη σχετική αγορά ανέρχεται σε 70 %. Συνεπώς, πρέπει να γίνει δεκτό ότι οι ατομικές αποφάσεις κατά των οποίων στρέφεται η προσφεύγουσα στηρίζονται εν μέρει στις προσβαλλόμενες γενικές αποφάσεις.

21 Κατόπιν των ανωτέρω, οι τέσσερις προσφυγές είναι παραδεκτές.

Επί της ουσίας

22 Όπως αναπτύχτηκε παραπάνω (σκέψη 15), οι προσφεύγουσες προσάπτουν, μεταξύ άλλων, στην Επιτροπή ότι διέπραξε κατάχρηση εξουσίας έναντι αυτών, καθόσον χορήγησε σε όλες τις μονοπαραγωγικές πλεονέκτημα από πλευράς ανταγωνισμού εντός της αγοράς ράβδων οπλισμού σκυροδέματος, χωρίς να εξετάσει την ατομική κατάσταση κάθε μιας των επιχειρήσεων αυτών, όπως επιβαλλόταν σύμφωνα με το άρθρο 14 των βασικών αποφάσεων που ίσχυαν τότε και χωρίς να τροποποιήσει τις αποφάσεις αυτές σύμφωνα με τη διαδικασία του άρθρου 58 της Συνθήκης ΕΚΑΧ.

23 Η Επιτροπή αντικρούει το επιχείρημα αυτό, ισχυριζόμενη ότι υπήρχε ανάγκη να εκδώσει τις προσβαλλόμενες γενικές αποφάσεις. Αναφέρει την απότομη μείωση της ζήτησης ράβδων οπλισμού σκυροδέματος, που διαπιστώθηκε από το καλοκαίρι του 1981 λόγω της σταθερής μείωσης των δραστηριοτήτων στον οικοδομικό τομέα. Αυτή η εξέλιξη της αγοράς είχε ως συνέπεια μεγάλη πτώση των τιμών των ράβδων οπλισμού σκυροδέματος και κατέστησε αναγκαία, για το προϊόν αυτό, την εφαρμογή υψηλών ποσοστών μείωσης, ιδίως για το δεύτερο και το τρίτο τρίμηνο του 1982.

24 Σύμφωνα με την Επιτροπή, αυτή η εξέλιξη έπληξε ανισομερώς τους διαφόρους παραγωγούς ράβδων οπλισμού σκυροδέματος. Όσον αφορά τις μονοπαραγωγικές, η πτώση των τιμών όχι μόνο τις στέρησε ένα πλεονέκτημα που είχαν ως προς τα έξοδα, αλλά επιπλέον τις ανάγκασε να λειτουργούν με ζημία. Οι ζημίες των επιχειρήσεων «κάθετης οργάνωσης της παραγωγής» στον τομέα των ράβδων οπλισμού σκυροδέματος ήταν ακόμη μεγαλύτερες απ' ό,τι οι ζημίες των μονοπαραγωγικών· τα κέρδη όμως που οι επιχειρήσεις «κάθετης οργάνωσης της παραγωγής» αποκόμισαν κατά την ίδια περίοδο από την άνοδο των τιμών των πλατέων, μετά την εισαγωγή του συστήματος των ποσοστώσεων, διατηρήθηκαν. Επιπλέον, ελαττώθηκαν ταυτόχρονα τα ποσοστά μείωσης για τα πλατέα, τουλάχιστον μέχρι το δεύτερο τρίμηνο του 1982. Συνεπώς, αντίθετα απ' ό,τι συνέβη στις μονοπαραγωγικές, οι ζημίες των επιχειρήσεων «κάθετης οργάνωσης της παραγωγής» στον τομέα των ράβδων οπλισμού σκυροδέματος συνδυάζονταν με αύξηση κερδών σε άλλους τομείς, που γι' αυτές μάλιστα ήταν σημαντικότεροι.

25 Κατά την Επιτροπή η εξέλιξη που περιγράφηκε παραπάνω αποτελούσε απειλή για την ύπαρξη των μονοπαραγωγικών, οι οποίες αντιμετώπιζαν εξαιρετικές δυσκολίες κατά την έννοια των άρθρων 14 των αποφάσεών του 1831/81 και 1699/82. Για να αντιμετωπίσει αυτόν τον άμεσο κίνδυνο, η Επιτροπή δεν μπορούσε να εφαρμόσει τα εν λόγω άρθρα, δεδομένου ότι μπορούσαν να τα επικα-

λεστούν μόνο οι μικρές μονοπαραγωγικές επιχειρήσεις, οι δε μεσαίες μονοπαραγωγικές βρίσκονταν στην ίδια κρίσιμη κατάσταση. Εξάλλου, η εξέταση των ατομικών περιπτώσεων που προβλέπεται στα άρθρα αυτά ήταν περιττή, διότι η κατάσταση της αγοράς ήταν η ίδια για όλες τις μονοπαραγωγικές. Αντίθετα, υπήρχαν τα άρθρα 16 της απόφασης 1831/81 και 18 της απόφασης 1696/82, τα οποία την εξουσιοδοτούσαν να προβαίνει στις αναγκαίες προσαρμογές με γενικές αποφάσεις. Δεδομένου ότι η εξέλιξη της αγοράς ράβδων οπλισμού σκυροδέματος είχε προκαλέσει ριζική αλλαγή στην αγορά σιδήρου και χάλυβα κατά την έννοια των άρθρων αυτών, συνέτρεχαν οι προϋποθέσεις για την εφαρμογή των εν λόγω άρθρων.

26 Τέλος, δεδομένου ότι, όπως ανέφερε περαιτέρω η Επιτροπή, η κατάσταση είχε κάπως βελτιωθεί λόγω της ελαφράς ανόδου των τιμών των ράβδων οπλισμού σκυροδέματος και της ελαφράς μείωσης των τιμών του παλαιοσιδήρου μέχρι το τέταρτο τρίμηνο του 1982, η Επιτροπή, από το τρίμηνο αυτό, επανήλθε στο σύστημα της εξέτασης κάθε ατομικής περιπτώσεως, όπως προβλέπεται στα άρθρα 14.

Για την επίλυση του ζητήματος αυτού, υπενθυμίζεται ότι το Δικαστήριο, με την απόφασή του της 21ης Ιουνίου 1958 στην υπόθεση 8/57 (Groupement des Hauts-Fourneaux et Aciéries belges κατά Ανωτάτης Αρχής, Slg. 1958, 231), έκρινε ότι οι εξουσίες που αναγνωρίζει στην Ανώτατη Αρχή η Συνθήκη ΕΚΑΧ περιορίζονται στις ειδικές διατάξεις του τρίτου τίτλου της Συνθήκης αυτής και ότι οι εξουσίες αυτές εκτρέπονται από το νομικό σκοπό τους, ιδίως όταν η Ανώτατη Αρχή τις χρησιμοποιεί αποκλειστικά, ή τουλάχιστον προεχόντως, για να παρακάμψει μια ειδική διαδικασία που προβλέπει η Συνθήκη για ορισμένες καταστάσεις τις οποίες πρέπει να αντιμετωπίσει η Ανώτατη Αρχή.

28 Ως προς το σημείο αυτό, από τις αιτιολογικές σκέψεις των προσβαλλόμενων αποφάσεων και από τις εξηγήσεις της Επιτροπής που συνοψίζονται παραπάνω συνάγεται ότι η Επιτροπή πράγματι επιδίωξε την πραγματοποίηση των σκοπών του άρθρου 14 των βασικών αποφάσεων και, βασιζόμενη στα άρθρα 16 και 18 των αποφάσεων αυτών, όχι μόνο απέφυγε τους περιορισμούς που προβλέπει το άρθρο 14, αλλά και προσπάθησε να αποφύγει την εξέταση των ατομικών περιπτώσεων που προβλέπει το άρθρο αυτό.

29 Δεδομένου ότι το σύστημα των ποσοστώσεων που θεσπίστηκε με τις βασικές αποφάσεις 2794/80, 1831/81 και 1696/82 βασιζόταν στην εφαρμογή, για κάθε μία από τις κατηγορίες των προϊόντων που υπάγονται σ' αυτό, ενιαίων

ποσοστών μείωσης για όλες τις επιχειρήσεις — εκτός αν η ατομική κατάσταση συγκεκριμένης επιχείρησης δικαιολογούσε την εξαίρεση — η Επιτροπή μπορούσε να προβεί σε γενική αύξηση των ποσοστώσεων ολόκληρης κατηγορίας επιχειρήσεων, που χαρακτηρίζονταν από τη δομή τους, μόνο σύμφωνα με τη διαδικασία του άρθρου 58 της Συνθήκης ΕΚΑΧ, δηλαδή κατόπιν διαβουλεύσεως με τη Συμβουλευτική Επιτροπή και σύμφωνης γνώμης του Συμβουλίου. Συνεπώς η Επιτροπή, βασιζόμενη στα άρθρα 16 και 18 των βασικών αποφάσεων, παρέκαμψε την ειδική διαδικασία που προβλέπει προς τούτο η Συνθήκη.

30 Υπό τις περιστάσεις αυτές, πρέπει να γίνει δεκτός ο λόγος που προβάλλουν οι προσφεύγουσες, σύμφωνα με τον οποίο οι γενικές αποφάσεις 533/82 και 1698/82 αποτελούν έναντι αυτών κατάχρηση εξουσίας, χωρίς να χρειάζεται να εξεταστεί αν οι ισχυρισμοί που προβάλλει η Επιτροπή μπορούσαν να δικαιολογήσουν διαφοροποίηση των ποσοστών μείωσης που εφαρμόστηκαν αντίστοιχα στις μονοπαραγωγικές και στις επιχειρήσεις «κάθετης οργάνωσης της παραγωγής». Συνεπώς, οι δύο αυτές αποφάσεις πρέπει να ακυρωθούν.

31 Επειδή οι γενικές αυτές αποφάσεις αποτελούν τη βάση των ατομικών αποφάσεων της 30ής Μαρτίου και 20ής Ιουλίου 1982 σχετικά με τις παραγωγές αναφοράς και τις ποσοστώσεις παραγωγής για το δεύτερο και τρίτο τρίμηνο του 1982, που απευθύνθηκαν στην Thyssen AG, οι εν λόγω ατομικές αποφάσεις πρέπει, σύμφωνα με τα αιτήματα των προσφευγουσών, να ακυρωθούν κατά το μέρος που αφορούν τα ποσοστά μείωσης για τις ράβδους οπλισμού σκυροδέματος κυκλικής διατομής.

Επί των δικαστικών εξόδων

32 Σύμφωνα με το άρθρο 69, παράγραφος 2, του κανονισμού διαδικασίας, ο ηττηθείς διάδικος καταδικάζεται στα δικαστικά έξοδα. Επειδή η Επιτορπή ηττήθηκε, πρέπει να καταδικαστεί στα δικαστικά έξοδα.

Για τους λόγους αυτούς

ΤΟ ΔΙΚΑΣΤΗΡΙΟ

αποφασίζει:

1) Ακυρώνει την απόφαση 533/82 της Επιτροπής, της 3ης Μαρτίου 1982, περί τρίτης τροποποιήσεως της αποφάσεως 1831/81, περί εισαγωγής συστή-

ματος επιτηρήσεως και νέου συστήματος ποσοστώσεων της παραγωγής ορισμένων προϊόντων για τις επιχειρήσεις της βιομηχανίας σιδήρου και χάλυβα και την απόφαση 1698/82, της 30ής Ιουνίου 1982, σχετικά με την προσαρμογή των ποσοστών μειώσεως της κατηγορίας V για ορισμένες επιχειρήσεις, όσον αφορά το τρίτο τρίμηνο του 1982.

2) Ακυρώνει τις ατομικές αποφάσεις που η Επιτροπή απηύθυνε στην Thyssen AG στις 30 Μαρτίου και στις 20 Ιουλίου 1982 σχετικά με τις παραγωγές αναφοράς και τις ποσοστώσεις παραγωγής της επιχειρήσεως αυτής για το δεύτερο και τρίτο τρίμηνο του 1982, κατά το μέρος που αφορούν τα ποσοστά μειώσεως για την κατηγορία V.

3) Καταδικάζει την Επιτροπή στα δικαστικά έξοδα.

	Martens de Wilmars	Koopmans	Bahlmann
Galmot	Pescatore	Mackenzie Stuart	O'Keeffe
Bosco	Due	Everling	Κακούρης

Δημοσιεύτηκε σε δημόσια συνεδρίαση στο Λουξεμβούργο στις 21 Φεβρουαρίου 1984.

Κατ' εντολή
του γραμματέα

H. A. Rühl

Κύριος υπάλληλος διοικήσεως

Ο πρόεδρος

J. Mertens de Wilmars

ΠΡΟΤΑΣΕΙΣ ΤΟΥ ΓΕΝΙΚΟΥ ΕΙΣΑΓΓΕΛΕΑ PIETER VERLOREN VAN THEMAAT ΠΟΥ ΑΝΑΠΤΥΧΘΗΚΑΝ ΣΤΙΣ 22 ΝΟΕΜΒΡΙΟΥ 1983 [1]

Κύριε πρόεδρε,
Κύριοι δικαστές,

1. Εισαγωγή

Ο εκπρόσωπος των προσφευγουσών στις συνεκδικαζόμενες υποθέσεις 140 και 221/82 (Walzstahl-Vereinigung) και 146 και 226/82 (Thyssen AG) άρχισε την αγόρευσή του στη συνεδρίαση δηλώνοντας ότι το κύριο αντικείμενο της παρούσας διαδικασίας αποτελούσαν οι γενικές εκτελεστικές αποφάσεις της Επιτροπής 533/82/ΕΚΑΧ και 1698/82/ΕΚΑΧ. Οι δύο αυτές αποφά-

1 — Μετάφραση από τα ολλανδικά.